

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 199

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

50. sējums

2007. gada 31. jūlijs

Saturs

I Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 861/2007 (2007. gada 11. jūlijs), ar ko izveido Eiropas procedūru maza apmēra prasībām 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 862/2007 (2007. gada 11. jūlijs) par Kopienas statistiku attiecībā uz migrāciju un starptautisko aizsardzību, kā arī lai atceltu Padomes Regulu (EEK) Nr. 311/76 attiecībā uz statistikas vākšanu par ārvalstu darba ņēmējiem ⁽¹⁾ 23
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 863/2007 (2007. gada 11. jūlijs), ar ko izveido mehānismu ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienību izveidei un ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2007/2004 attiecībā uz šo mehānismu, kā arī reglamentē pieaicināto amatpersonu pienākumus un pilnvaras 30
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 864/2007 (2007. gada 11. jūlijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām ("Roma II") 40

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 861/2007

(2007. gada 11. jūlijs),

ar ko izveido Eiropas procedūru maza apmēra prasībām

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 61. panta c) punktu un 67. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Kopiena ir izvirzījusi mērķi uzturēt un attīstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kurā ir nodrošināta personu brīva pārvietošanās. Lai pakāpeniski izveidotu tādu telpu, Kopienai *inter alia* jāparedz pasākumi, kas attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās, kurām ir pārrobežu elementi un kas vajadzīgi pareizai iekšējā tirgus darbībai.
- (2) Saskaņā ar Līguma 65. panta c) apakšpunktu pasākumos jāiekļauj tādi pasākumi, ar ko novērš šķēršļus labai civilietu tiesvedības darbībai, vajadzības gadījumā atbalstot dalībvalstīs piemērojamo civilprocesuālo normu savstarpēju atbilstību.
- (3) Tā Kopiena līdz ar citiem pasākumiem jau ir pieņēmusi Padomes Regulu (EK) Nr. 1348/2000 (2000. gada 29. maijs) par tiesas un ārpus tiesas civillietu un

komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs ⁽³⁾, Padomes Regulu (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās ⁽⁴⁾, Padomes Lēmumu 2001/470/EK (2001. gada 28. maijs), ar ko izveido Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komerclietās ⁽⁵⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 805/2004 (2004. gada 21. aprīlis), ar ko izveido Eiropas izpildes rīkojumu neapstrīdētiem prasījumiem ⁽⁶⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1896/2006 (2006. gada 12. decembris), ar ko izveido Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru ⁽⁷⁾.

- (4) Tampērē 1999. gada 15. un 16. oktobrī sanākusī Eiropadome aicināja Padomi un Komisiju izstrādāt vienotus procesuālus noteikumus, lai maza apmēra prasībās un komerclietu prasībās vienkāršotu un paātrinātu pārrobežu tiesvedību.
- (5) Padome 2000. gada 30. novembrī pieņēma kopēju Komisijas un Padomes pasākumu programmu, kā īstenot savstarpējas atzīšanas principu civillietās un komerclietās pieņemtajos lēmumos ⁽⁸⁾. Programma attiecas uz vienkāršotu un paātrinātu izlīgumu maza apmēra prasību pārrobežu tiesvedībās. Tā ir izvērstā 2004. gada 5. novembrī Eiropadomes pieņemtajā Hāgas programmā ⁽⁹⁾, kurā aicināts aktīvi izstrādāt procedūru maza apmēra prasībām.

⁽³⁾ OV L 160, 30.6.2000., 37. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 12, 16.1.2001., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1791/2006 (OV L 363, 20.12.2006., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 174, 27.6.2001., 25. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 143, 30.4.2004., 15. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1869/2005 (OV L 300, 17.11.2005., 6. lpp.).

⁽⁷⁾ OV L 399, 30.12.2006., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 12, 15.1.2001., 1. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 53, 3.3.2005., 1. lpp.

⁽¹⁾ OV C 88, 11.4.2006., 61. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2006. gada 14. decembra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2007. gada 13. jūnija Lēmums.

- (6) Komisija 2002. gada 20. decembrī pieņēma Zaļo grāmatu par Eiropas maksājumu procedūru un pasākumiem, kā vienkāršot un paātrināt tiesvedību maza apmēra prasībās. Ar Zaļo grāmatu sākās konsultācijas par pasākumiem, kā vienkāršot un paātrināt tiesvedību maza apmēra prasībās.
- (7) Daudzas dalībvalstis ir ieviesušas vienkāršotu civilprocesu maza apmēra prasībām, jo tiesvedības procesa izmaksas, kavējumi un ar to saistītie sarežģījumi nebūt nemazinās samērīgi prasības summai. Šķēršļi, lai pārrobežu lietās ātri un lēti panāktu spriedumus, ir kļuvuši lielāki. Tāpēc ir vajadzīgs izveidot Eiropas procedūru maza apmēra prasībām (turpmāk – “Eiropas procedūra maza apmēra prasībām”). Tādai Eiropas procedūrai būtu jāatvieglo pieeja tiesu sistēmai. Konkurences kropļojumi iekšējā tirgū, ko rada dažādās dalībvalstīs kreditoriem pieejamo procesuālo līdzekļu funkcionēšanas nelīdzsvarotība, rada vajadzību pēc Kopienas tiesību aktiem, ar ko kreditoriem un debitoriem visā Eiropas Savienībā nodrošināt vienādus spēles noteikumus. Tādēļ, nosakot izmaksas saistībā ar prasību, kas izvirzīta saskaņā ar Eiropas procedūru maza apmēra prasībām, būtu jāņem vērā vienkāršības, ātruma un samērīguma princips. Ir lietderīgi, ka informācija par izmaksām ir publiski pieejama un ka tādu izmaksu noteikšanas līdzekļi ir pārredzami.
- (8) Eiropas procedūrai maza apmēra prasībām pārrobežu lietās, reizē samazinot izmaksas, būtu jāvienkāršo un jāpaātrina tiesvedība maza apmēra prasībās, un jāpiedāvā izvēles līdzeklis līdztekus iespējām, kas ir spēkā saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem, kurus tā neiespaido. Šai regulai būtu arī jāvienkāršo spriedumu, kas attiecas uz Eiropas procedūru maza apmēra prasībām, atzīšana un īstenošana citā dalībvalstī.
- (9) Šīs regulas mērķis ir veicināt pamattiesības, un tajā jo īpaši ņem vērā principus, kas paredzēti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Tiesai būtu jāievēro tiesības uz taisnīgu tiesu un abu pušu uzklaušanās principu, jo īpaši – pieņemot lēmumus par vajadzību pēc mutiskas lietas izskatīšanas un par pierādījumu iegūšanas līdzekļiem, kā arī par pierādījumu apjomu.
- (10) Lai atvieglotu prasības summas aprēķināšanu, nebūtu jāņem vērā nekādi procenti, izdevumi un izmaksātas summas. Tam nevajadzētu ietekmēt ne tiesas pilnvaras piešķirt minētos elementus spriedumā, nedz attiecīgu valstu noteikumus par procentu aprēķināšanu.
- (11) Lai atvieglotu Eiropas procedūras maza apmēra prasībām procedūras uzsākšanu, prasītājam būtu jāiesniedz prasība, aizpildot prasības pieteikuma standarta veidlapu un iesniedzot to tiesā. Prasības pieteikuma veidlapa būtu jāiesniedz tikai tiesā, kurai ir jurisdikcija.
- (12) Vajadzības gadījumā prasības pieteikuma veidlapai būtu jāpievieno visi attiecīgie apliecinājuma dokumenti. Tomēr tas neliedz procesa gaitā prasītājam vajadzības gadījumā iesniegt papildu pierādījumus. Tas pats princips būtu jāpieņem atbildētāja atbildei.
- (13) Jēdzieni “viennozīmīgi nepamatots” prasības noraidījuma gadījumā un “nepieņemams” pieteikuma noraidījuma gadījumā būtu jānosaka saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem.
- (14) Eiropas procedūrai maza apmēra prasībām vajadzētu būt rakstiskai, ja vien tiesa par vajadzīgu neatzīst mutisku lietas izskatīšanu vai arī ja to lūdz viena puse. Tiesa šādu lūgumu var noraidīt. Šādu noraidījumu nevar apstrīdēt atsevišķi.
- (15) Pusēm nebūtu jāuzliek par pienākumu, lai tās pārstāvētu advokāts vai cits profesionāls jurists.
- (16) “Pretprasības” jēdziens būtu jāinterpretē saskaņā ar 6. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 44/2001 kā tāds, ko rada tas pats līgums vai fakti, uz kā pamata celta pirmā prasība. Regulas 2. un 4. pants, kā arī 5. panta 3., 4. un 5. punkts būtu jāpiemēro pretprasībām *mutatis mutandis*.
- (17) Ja atbildētājs tiesvedības gaitā izmanto tiesības uz kompensāciju, šāda prasība šīs regulas nozīmē nebūtu uzskatāma par pretprasību. Tādēļ atbildētājam nebūtu jāuzliek par pienākumu izmantot standarta A veidlapu, kas ietverta I pielikumā, lai izmantotu minētās tiesības.
- (18) Saņēmēja dalībvalsts 6. panta nozīmē ir dalībvalsts, kurā jāveic dokumentu izsniegšana vai uz ko jānosūta dokumenti. Lai mazinātu izmaksas un kavējumus, dokumenti būtu jāizsniedz pusēm, galvenokārt izmantojot pasta pakalpojumus, ko apliecinātu saņemšanas kvīts, kurā būtu norādīts saņemšanas datums.
- (19) Puse var atteikties pieņemt dokumentu izsniegšanas laikā vai nosūtīt dokumentu atpakaļ vienas nedēļas laikā, ja dokuments nav sagatavots vai iztulkots saņēmējas dalībvalsts oficiālajā valodā (vai, ja minētajā dalībvalstī ir vairākas oficiālās valodas, tās vietas oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, kurā jāveic piegāde vai uz ko dokuments izsūtīts) vai valodā, ko saprot saņēmējs.

- (20) Mutiskas lietas izskatīšanas un pierādījumu iegūšanas vajadzībām dalībvalstīm būtu jāveicina modernu saziņas tehnoloģiju izmantošana, ievērojot tās dalībvalsts tiesību aktus, kurā atrodas tiesa. Tiesai būtu jāizmanto vienkāršie un lētākie pierādījumu iegūšanas paņēmieni.
- (21) Pie praktiskas palīdzības, kas būtu jādara pieejama pusēm, būtu jāpieder tehniskai informācijai par veidlapu pieejamību un aizpildīšanu.
- (22) Informāciju par procesuāliem jautājumiem var sniegt arī tiesas personāls saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem.
- (23) Tā kā šīs regulas mērķis ir vienkāršot un paātrināt maza apmēra prasību pārrobežu tiesvedības, tiesām būtu jāpieņem lēmumi, cik vien ātri iespējams – pat tad, ja regulā nav paredzēti termiņi konkrētai procedūras fāzei.
- (24) Šajā regulā paredzētos termiņus aprēķina saskaņā ar Padomes Regulu (EEK, Euratom) Nr. 1182/71 (1971. gada 3. jūnijs), ar ko nosaka laikiem, datumiem un termiņiem piemērojamus noteikumus ⁽¹⁾.
- (25) Lai paātrinātu maza apmēra prasības prasītu summu atgūšanu, spriedumiem vajadzētu būt izpildāmiem piespiedu kārtā neatkarīgi no iespējamās lēmumu pārsūdzības un bez nosacījuma, ka vajadzīgs nodrošinājums, ja vien tas nav paredzēts regulā.
- (26) Visās šajā regulā dotajās atsaucēs uz apelācijas sūdzībām būtu jāietver visi iespējamie apelāciju iesniegšanas līdzekļi, kas pieejami saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem.
- (27) Tiesas sastāvā jābūt personai, kam ir kvalifikācija pildīt tiesneša pienākumus saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem.
- (28) Ja tiesai ir jānosaka termiņš, attiecīgā puse būtu jāinformē par tāda termiņa neievērošanas sekām.
- (29) Zaudētāja pusei būtu jāsedz tiesvedības izmaksas. Tiesvedības izmaksas būtu jānosaka saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem. Ņemot vērā tādas mērķus kā vienkāršība un izmaksu rentabilitāte, tiesai būtu jānosaka, ka zaudētāja puses pienākums ir samaksāt tikai tiesvedības izmaksas, tostarp, piemēram, izmaksas, kas izriet no tā, ka otru pusi pārstāv advokāts vai cits jurists, vai izmaksas par dokumentu izdošanu vai tulkošanu, kas ir samērīgas prasības summai vai arī ir radušās pamatoti.
- (30) Lai atvieglotu spriedumu atzīšanu un izpildi, kādā dalībvalstī pieņemti spriedumi Eiropas procedūrā maza apmēra prasībām būtu citās dalībvalstīs jāatzīst un jāīsteno bez vajadzības deklarēt spriedumu izpildāmību un neparedzot iespēju tos neatzīt.
- (31) Būtu jāpastāv obligātiem standartiem, lai pārskatītu spriedumus gadījumos, ja atbildētājs nav varējis apstrīdēt prasību.
- (32) Ņemot vērā tādas mērķus kā vienkāršība un izmaksu rentabilitāte, nevajadzētu prasīt, lai pusei, kas prasa piespiedu īstenošanu, būtu cits pilnvarots pārstāvis vai pasta adrese īstenošanā dalībvalstī kā piespiedu īstenošanas procedūrā kompetenti darbību veicēji saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem.
- (33) Šīs regulas III nodaļai būtu jāattiecas uz to izmaksu un izdevumu noteikšanu, ko radījuši tiesas ierēdņi sakarā ar spriedumu, kas pieņemts atbilstīgi šajā regulā noteiktajai procedūrai.
- (34) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽²⁾.
- (35) Jo īpaši Komisijai būtu jāpilnvaro pieņemt pasākumus, lai īstenotu šo regulu sakarā ar pielikumos ietverto veidlapu atjauninājumiem un tehniskiem grozījumiem. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus un/vai papildināt šo regulu, iekļaujot jaunus nebūtiskus elementus, būtu jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.
- (36) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus – proti, izstrādāt procedūru, kā vienkāršot un paātrināt tiesvedību maza apmēra prasībām pārrobežu lietās un mazināt izmaksas – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka šīs regulas mēroga un iedarbības dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

⁽¹⁾ OV L 124, 8.6.1971., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

- (37) Apvienotā Karaliste un Īrija saskaņā ar 3. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, ir paziņojušas savu vēlmi piedalīties šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā.
- (38) Dānija saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un tā Dānijai nav saistoša un nav tai jāpiemēro,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

TEMATS UN DARBĪBAS JOMA

1. pants

Temats

Ar šo regulu ir izveidota Eiropas procedūra maza apmēra prasībām (turpmāk – “Eiropas procedūra maza apmēra prasībām”), kas paredzēta, lai pārrobežu lietās vienkāršotu un paātrinātu maza apmēra prasību tiesvedību, kā arī mazinātu izmaksas. Iesaistītās puses var izmantot Eiropas procedūru maza apmēra prasībām kā alternatīvu dalībvalstu tiesību aktos paredzētām procedūrām.

Ar šo regulu arī tiek likvidēti tiesvedības starposmi, kas bija vajadzīgi, lai Eiropas procedūrās maza apmēra prasībām pasludinātus kādas dalībvalsts spriedumus atzītu un izpildītu citās dalībvalstīs.

2. pants

Darbības joma

1. Šī regula attiecas uz pārrobežu civillietām un komercietām neatkarīgi no tā, kāda tiesa tās izskata, ja prasības summa tad, kad prasības pieteikuma veidlapa ir saņemta tiesā, kurai ir jurisdikcija, nav lielāka par EUR 2 000, neņemot vērā procentus, izdevumus un izmaksātas summas. Jo īpaši tā neattiecas uz nodokļu, muitas vai administratīvām lietām, kā arī uz valstu atbildību par darbību vai bezdarbību, īstenojot valsts varu (*acta iure imperii*).

2. Šo regulu nepiemēro lietām par:

- a) fizisku personu statusu vai tiesībspēju un rīcībspēju;

- b) īpašumtiesībām, ko rada laulības, uzturēšanas, testamentu un mantošanas tiesiskās attiecības;
- c) bankrotiem, tiesvedību saistībā ar maksātnespējīgu uzņēmēj sabiedrību vai citu juridisku personu likvidāciju, tiesas rīkojumiem, mierizlīgumiem un līdzīgām procedūrām;
- d) sociālo nodrošinājumu;
- e) šķīrējtiesām;
- f) darba tiesībām;
- g) nekustama īpašuma īri, izņemot naudas prasījumiem;
- h) privātās dzīves neaizskaramības un ar to saistītu tiesību pārkāpumiem, arī goda un cieņas aizskaršanu.

3. Šajā regulā termins “dalībvalsts” nozīmē jebkuru dalībvalsti, izņemot Dāniju.

3. pants

Pārrobežu lietas

1. Šajā regulā pārrobežu lietas ir tādas, ja vismaz vienai iesaistītajai pusei domicils vai pastāvīgā dzīvesvieta ir citā dalībvalstī, nevis tajā, kurā ir tiesa, kas uzsākusi tiesvedību lietā.

2. Domicilu nosaka saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 44/2001 59. un 60. pantu.

3. Nosakot, vai attiecīgā lieta ir pārrobežu lieta, noteicošais aspekts ir datums, kurā prasības pieteikuma veidlapa saņemta tiesā, kurai ir jurisdikcija.

II NODAĻA

EIROPAS PROCEDŪRA MAZA APMĒRA PRASĪBĀM

4. pants

Procedūras sākums

1. Prasītājs uzsāk Eiropas procedūru maza apmēra prasībām, aizpildot prasības pieteikuma standarta A veidlapu, kas ietverta I pielikumā, un iesniedzot to tiesā, kurai ir jurisdikcija, tieši, nosūtot pa pastu vai izmantojot jebkādu citu līdzekļu – piemēram, faksu vai e-pastu –, kas ir pieņemami dalībvalstij, kurā uzsāk procedūru. Prasības pieteikuma veidlapā apraksta pierādījumus, uz kuriem ir pamatota prasība, un vajadzības gadījumā tai pievieno visus attiecīgus apliecinājuma dokumentus.

2. Dalībvalstis informē Komisiju, kādi saziņas līdzekļi tām ir pieņemami. Komisija dara šo informāciju publiski pieejamu.

3. Ja šīs regulas darbības joma neattiecas uz prasību, tiesa informē par to prasītāju. Ja prasītājs neatsauc prasību, tiesa to izskata saskaņā ar attiecīgiem procesuālajiem tiesību aktiem, kas ir spēkā dalībvalstī, kurā notiek procedūra.

4. Ja tiesa atzīst, ka prasītāja sniegtā informācija nav atbilstoša vai pietiekami skaidra, vai ja prasības pieteikuma veidlapa nav pareizi aizpildīta, un ja vien prasība nav klaji nepamatota vai prasības pieteikumu nevar pieņemt izskatīšanai, tā dod prasītājam iespēju papildināt vai labot prasības pieteikuma veidlapas ierakstus vai arī sniegt papildu informāciju vai dokumentus, vai atsaukt prasību termiņā, ko nosaka tiesa. Tiesa lieto standarta B veidlapu, kas ietverta II pielikumā.

Ja prasība ir klaji nepamatota vai pieteikums nepieņemams vai arī ja prasītājs tiesas noteiktajā termiņā nepapildina vai neizlabo prasības pieteikuma veidlapu, pieteikumu noraida.

5. Dalībvalstis nodrošina, lai minētā prasības pieteikuma veidlapa būtu pieejama visās tiesās, kurās var uzsākt Eiropas procedūru maza apmēra prasībām.

5. pants

Procedūras norise

1. Eiropas procedūra maza apmēra prasībām ir rakstiska procedūra. Tiesa lietu izskata mutiski, ja uzskata, ka tas ir vajadzīgs, vai ja to lūdz kāda puse. Tiesa var noraidīt lūgumu, ja uzskata, ka, ņemot vērā lietas apstākļus, mutiska lietas izskatīšana noteikti nav vajadzīga taisnīgai lietas izskatīšanai. Noraidījumu iemeslus pamato rakstiski. Noraidījumu nevar apstrīdēt atsevišķi.

2. Tiesa, saņemusi pareizi aizpildītu prasības pieteikuma veidlapu, aizpilda atbildes veidlapas I daļu standarta C veidlapā, kas ietverta III pielikumā.

Prasības pieteikuma veidlapas un, vajadzības gadījumā, apliecinājuma dokumentu eksemplārus līdz ar aizpildītu atbildes veidlapu izsniedz atbildētājam saskaņā ar 13. pantu. Tiesa nosūta šos dokumentus 14 dienu laikā pēc pareizi aizpildītas prasības pieteikuma veidlapas saņemšanas.

3. Atbildētājs 30 dienu laikā pēc tam, kad viņam ir izsniegta prasības pieteikuma veidlapa un atbildes veidlapa, aizpilda standarta atbildes C veidlapas II daļu un, vajadzības gadījumā pievienojot attiecīgus apliecinājuma dokumentus – vai arī jebkādā citā pieļaujamā veidā, neizmantojot veidlapu –, atbildi nosūta atpakaļ tiesai.

4. Kad saņemta atbildētāja atbilde, tiesa 14 dienu laikā nosūta prasītājam atbildes eksemplāru līdz ar visiem attiecīgiem apliecinājuma dokumentiem.

5. Ja atbildētājs atbildē apgalvo, ka prasības, kas nav naudas prasība, summa ir lielāka par 2. panta 1. punktā noteikto robežvērtību, tiesa 30 dienu laikā pēc atbildes nosūtīšanas prasītājam pieņem lēmumu, vai šī regula attiecas uz minēto prasību. Šo lēmumu nevar apstrīdēt atsevišķi.

6. Visas pretprasības, ko iesniedz, izmantojot standarta A veidlapu, kā arī visus attiecīgos apliecinājuma dokumentus saskaņā ar 13. pantu izsniedz prasītājam. Dokumentus nosūta 14 dienu laikā pēc saņemšanas.

Prasītājs 30 dienu laikā pēc piegādes datuma atbild uz visām pretprasībām.

7. Ja pretprasība ir lielāka par 2. panta 1. punktā noteikto summu, prasību un pretprasību neturpina izskatīt kā Eiropas procedūru maza apmēra prasībām, bet to izskata saskaņā ar attiecīgām procesuālajām tiesībām, kas ir spēkā tajā dalībvalstī, kurā notiek procedūra.

Regulas 2. un 4. pantu, kā arī šā panta 3., 4. un 5. punktu pretprasībām piemēro *mutatis mutandis*.

6. pants

Valodas

1. Prasības pieteikuma veidlapu, atbildi, visas pretprasības, visas atbildes uz pretprasībām un visus svarīgu apliecinājuma dokumentu aprakstus iesniedz tajā valodā vai vienā no valodām, ko izmanto tiesa.

2. Ja kādi tiesas saņemti papildu dokumenti ir iesniegti valodā, kas nav valoda, kādā notiek procedūra, tiesa drīkst prasīt tikai konkrētā dokumenta tulkojumu, ja tulkojums šķiet vajadzīgs, lai pieņemtu spriedumu.

3. Ja kāda puse ir atteikusies pieņemt kādu dokumentu tādēļ, ka tas nav nevienā no šīm valodām:

a) saņēmējas dalībvalsts valsts oficiālajā valodā vai – ja attiecīgajā dalībvalstī ir vairākas oficiālās valodas – oficiālajā tās vietas valsts valodā vai kādā no valodām, ko lieto teritorijā, kurā paredzēts izsniegt dokumentu, vai uz kuru ir jānosūta dokuments;

b) valodā, ko saprot saņēmējs;

tiesa par to informē otru pusi, lai tā nodrošinātu dokumenta tulkojumu.

7. pants

Procedūras beigas

1. Kad no atbildētāja vai prasītāja ir saņemta atbilde 5. panta 3. vai 6. punktā noteiktajos termiņos, 30 dienu laikā tiesa pasludina spriedumu vai:

- a) konkrētā termiņā, ne ilgākā par 30 dienām, prasa pusēm papildu informāciju par prasību;
- b) iegūst pierādījumus saskaņā ar 9. pantu; vai
- c) uzaicina puses uz mutisku lietas izskatīšanu, kas notiek 30 dienu laikā pēc uzaicinājuma.

2. Tiesa pasludina spriedumu vai nu 30 dienās pēc mutiskas lietas izskatīšanas, vai tad, kad tā saņēmusi visu sprieduma pieņemšanai vajadzīgo informāciju. Spriedumu izsniedz pusēm saskaņā ar 13. pantu.

3. Ja 5. panta 3. vai 6. punktā noteiktajā termiņā tiesa nav saņēmusi attiecīgās puses atbildi, tā pasludina spriedumu par prasību vai preprasību.

8. pants

Mutiska lietas izskatīšana

Tiesa var lietu izskatīt mutiski, izmantojot videokonferences vai citu saziņas tehnoloģiju – ja tehniskie līdzekļi ir pieejami.

9. pants

Pierādījumu iegūšana

1. Tiesa nosaka sprieduma pieņemšanai vajadzīgo pierādījumu iegūšanas līdzekļus un apjomus saskaņā ar noteikumiem, ko piemēro pierādījumu pieņemamībai. Tiesa var atļaut pierādījumus iegūt, izmantojot rakstiskas liecinieku, ekspertu vai pušu liecības. Tā var arī atļaut pierādījumus iegūt, izmantojot videokonferences vai citu saziņas tehnoloģiju – ja tehniskie līdzekļi ir pieejami.

2. Tiesa var pieņemt ekspertu slēdzienus vai mutiskas liecības vienīgi tad, ja tas ir vajadzīgs, lai pieņemtu spriedumu. Pieņemot tādu lēmumu, tiesa ņem vērā izmaksas.

3. Tiesa izmanto vienkāršāko pierādījumu iegūšanas metodi, kas rada vismazāk apgrūtinājumu.

10. pants

Pušu pārstāvība

Advokāta vai cita profesionāla jurista pārstāvība nav obligāta.

11. pants

Palīdzība pusēm

Dalībvalstis nodrošina, ka pusēm pieejama praktiska palīdzība veidlapu aizpildīšanā.

12. pants

Tiesas pilnvaras

- 1. Tiesa neprasa pusēm sniegt prasības juridisko vērtējumu.
- 2. Vajadzības gadījumā tiesa informē puses par procesuāliem jautājumiem.
- 3. Tiesa, kad vien iespējams, cenšas panākt pušu izlīgumu.

13. pants

Dokumentu izsniegšana

- 1. Dokumentus piegādā pa pastu, saņemšanu apliecinot pavadzīmē, kurā ir saņemšanas datums.
- 2. Ja piegāde saskaņā ar 1. punktu nav iespējama, tos var piegādāt, izmantojot vienu no paņēmieniem, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 805/2004 13. vai 14. pantā.

14. pants

Termiņi

- 1. Ja tiesa nosaka termiņu, attiecīgo pusi informē par tā neievērošanas sekām.
- 2. Tiesa īpašu apstākļu dēļ var pagarināt 4. panta 4. punktā, 5. panta 3. un 6. punktā un 7. panta 1. punktā paredzēto termiņu, ja tas vajadzīgs, lai aizsargātu pušu tiesības.
- 3. Ja īpašu apstākļu dēļ tiesa nevar ievērot 5. panta 2. līdz 6. punktā un 7. pantā noteiktos termiņus, tā, cik vien ātri iespējams, veic minētajos punktos paredzētās darbības.

15. pants

Sprieduma izpilde

- 1. Spriedumu izpilda, neskatoties uz tā iespējamo pārsūdzību. Nodrošinājums nav vajadzīgs.
- 2. Regulas 23. pantu piemēro arī tad, ja spriedumu izpilda dalībvalstī, kurā tas pieņemts.

16. pants

Izmaksas

Zaudējusi puse sedz tiesvedības izmaksas. Tomēr tiesa pusei, kuras labā pieņemts spriedums, neatlīdzina izmaksas, kas radušās bez vajadzības vai ir nesamērīgas salīdzinājumā ar prasību.

17. pants

Apelācijas

1. Dalībvalstis informē Komisiju, vai saskaņā ar to procesuālajām tiesībām ir iespējams iesniegt apelācijas sūdzību par spriedumu, kas pieņemts Eiropas procedūrā maza apmēra prasībām, un par termiņu, kādā tāda apelācijas sūdzība jāiesniedz. Komisija dara šo informāciju pieejamu atklātībā.

2. Apelācijas sūdzību gadījumā piemēro 16. pantu.

18. pants

Obligāti sprieduma pārskatīšanas standarti

1. Atbildētājs ir tiesīgs lūgt pārskatīt spriedumu, kas pieņemts Eiropas procedūrā maza apmēra prasībām, tās dalībvalsts tiesā, kurai ir jurisdikcija un kurā spriedums pieņemts, ja:

- a) i) prasības pieteikuma veidlapa vai uzaicinājums uz mutisku lietas izskatīšanu izsniegts, izmantojot paņēmieni, kas neparedz personīgu saņemšanas apliecinājumu, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 805/2004 14. pantā; un
 - ii) pavēste no atbildētāja neatkarīgu apstākļu dēļ nav piegādāta pietiekami laicīgi, neļaujot viņam sagatavoties aizstāvībai;
- vai
- b) atbildētājs nav varējis apstrīdēt prasību nepārvaramas varas vai no viņa neatkarīgu ārkārtas apstākļu dēļ;

ar nosacījumu, ka jebkurā gadījumā viņš rīkojas nekavējoties.

2. Ja tiesa noraida pārskatīšanu tāpēc, ka neviens no 1. punktā minētajiem pamatojumiem nav piemērojams, spriedums paliek spēkā.

Ja tiesa pieņem lēmumu, ka pārskatīšana ir pamatota kāda 1. punktā minētā iemesla dēļ, Eiropas procedūrā maza apmēra prasībām pieņemts spriedums nav spēkā.

19. pants

Piemērojamās procesuālās tiesības

Saskaņā ar šo regulu Eiropas procedūras maza apmēra prasībām pamatā ir tās dalībvalsts procesuālās tiesības, kurā notiek procedūra.

III NODAĻA

ATZĪŠANA UN IZPILDE CITĀ DALĪBVALSTĪ

20. pants

Atzīšana un izpilde

1. Kādā dalībvalstī pieņemtu spriedumu Eiropas procedūrā maza apmēra prasībām atzīst un izpilda citā dalībvalstī bez vajadzības deklarēt spriedumu izpildāmību un neparedzot iespēju tos neatzīt.

2. Pēc kādas puses lūguma tiesa izdod apliecinājumu par Eiropas procedūrā maza apmēra prasībām pieņemtu spriedumu, izmantojot standarta D veidlapu, kas ietverta IV pielikumā, un nenosakot papildu samaksu.

21. pants

Izpildes procedūra

1. Neskarot šo nodaļu, izpildes procedūras reglamentē izpildes dalībvalsts tiesību akti.

Eiropas procedūrā maza apmēra prasībām pieņemtus spriedumus izpilda saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā izpildes dalībvalstī pieņemtus spriedumus.

2. Puse, kas vēlas panākt sprieduma izpildi, uzrāda:

- a) sprieduma eksemplāru, kas atbilst vajadzīgajiem nosacījumiem, lai konstatētu tā autentiskumu; un
- b) regulas 20. panta 2. punktā minētā apliecinājuma eksemplāru un, vajadzības gadījumā, tā tulkojumu izpildes dalībvalsts oficiālajā valodā vai – ja attiecīgajā dalībvalstī ir vairākas oficiālās valodas – oficiālajā tiesvedības valodā, vai vienā no oficiālajām tiesvedības valodām, ko lieto teritorijā, kurā mēģina panākt sprieduma izpildi saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem, vai citā valodā, ko izpildes dalībvalsts ir norādījusi kā pieņemamu. Katra dalībvalsts var norādīt Eiropas Savienības iestāžu oficiālo valodu vai valodas, kas nav attiecīgās dalībvalsts valoda, bet ir tai pieņemama Eiropas procedūrā maza apmēra prasībām. D veidlapas saturu tulko persona, kura kādā dalībvalstī ir kvalificēta veikt tulkojumus.

3. Pusei, kas vēlas panākt citā dalībvalstī notikušā Eiropas procedūrā maza apmēra prasībām pieņemta sprieduma izpildi, nav nepieciešams:

- a) pilnvarots pārstāvis; vai
- b) pasta adrese

izpildes dalībvalstī, bet tikai īstenošanas procedūrā kompetents pārstāvis.

4. No puses, kas vienā dalībvalstī prasa izpildīt citā dalībvalstī Eiropas procedūrā maza apmēra prasībām pieņemtu spriedumu, neprasa nekādu nodrošinājumu, garantiju vai ķīlu, lai kā to dēvētu, ar pamatojumu, ka šī puse ir ārvalsts valstspiederīgais vai ka šīs puses domicils vai dzīvesvieta nav izpildes dalībvalstī.

22. pants

Izpildes atteikums

1. Pēc atbildētāja iesniegta pieteikuma izpildes dalībvalsts tiesa, kurai ir jurisdikcija, atsaka izpildi, ja Eiropas procedūrā maza apmēra prasībām pieņemts spriedums ir pretrunā agrākam kādas dalībvalsts vai trešās valsts spriedumam, ar nosacījumu, ka:

- a) agrākais spriedums ir pieņemts par to pašu jautājumu un starp tām pašām pusēm;
- b) agrākais spriedums ir pieņemts izpildes dalībvalstī vai atbilst nosacījumiem, kas vajadzīgi, lai to atzītu izpildes dalībvalstī; un
- c) nesamierināmība nav bijusi un nav varējusi būt par iemeslu iebildumam dalībvalstī, kurā pieņemts spriedums Eiropas procedūrā maza apmēra prasībā.

2. Dalībvalstī, kurā pieņemts spriedums Eiropas procedūrā maza apmēra prasībā, nekādā gadījumā to nevar pārskatīt pēc būtības.

23. pants

Izpildes atlikšana vai ierobežošana

Ja kāda puse ir apstrīdējusi Eiropas procedūrā maza apmēra prasībām pieņemtu spriedumu vai ja šāda apstrīdēšana joprojām ir iespējama, vai puse ir iesniegusi prasību pārskatīt lēmumu 18. panta nozīmē, izpildes dalībvalsts tiesa, kurai ir jurisdikcija, vai kompetentā iestāde pēc atbildētāja iesniegta pieteikuma var:

- a) attiecināt izpildes procedūru tikai uz aizsardzības pasākumiem;
- b) saistīt izpildi ar nosacījumu sniegt nodrošinājumu, kādu tā nosaka; vai
- c) ārkārtas apstākļos pārtraukt izpildes procedūras.

IV NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

24. pants

Informācija

Dalībvalstis sadarbojas, lai informētu sabiedrību un profesionālās aprindas par Eiropas procedūru maza apmēra prasībām, arī par izmaksām, jo īpaši – izmantojot saskaņā ar Lēmumu 2001/470/EK izveidoto Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komercietībās.

25. pants

Informācija par jurisdikciju, saziņas līdzekļiem un apelācijas sūdzībām

1. Līdz 2008. gada 1. janvārim dalībvalstis dara zināmu Komisijai:

- a) kurām tiesām ir jurisdikcija pieņemt spriedumus Eiropas procedūrās maza apmēra prasībām;
- b) kādus saziņas līdzekļus var izmantot Eiropas procedūrās maza apmēra prasībām un kādi līdzekļi tiesām ir pieejami saskaņā ar 4. panta 1. punktu;
- c) vai saskaņā ar tās procesuālajām tiesībām var iesniegt apelācijas sūdzību saskaņā ar 17. pantu un kurā tiesā to var iesniegt;
- d) valodas, kas ir pieņemamas saskaņā ar 21. panta 2. punkta b) apakšpunktu; un
- e) kurām iestādēm ir sprieduma izpildes kompetence un kurām iestādēm ir kompetence, lai piemērotu 23. pantu.

Dalībvalstis informē Komisiju par visām turpmākām izmaiņām šajā informācijā.

2. Informāciju, kas darīta zināma saskaņā ar 1. punktu, Komisija dara publiski pieejamu, publicējot *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, kā arī izmantojot citus piemērotus līdzekļus.

26. pants

Īstenošanas pasākumi

Šīs regulas īstenošanai vajadzīgos pasākumus, kas saistīti ar pielikumos ietverto veidlapu atjauninājumiem vai tehniskiem labojumiem, pieņem saskaņā ar 27. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

27. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz komiteja.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

28. pants

Pārskatīšana

Līdz 2014. gada 1. janvārim Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai sīki izstrādātu ziņojumu, kurā sniegts pārskats par Eiropas procedūras maza apmēra prasībām darbību, arī par 2. panta 1. punktā minēto prasības summas ierobežojumu. Ziņojumā ietver procedūras izvērtējumu no darbības viedokļa un plašu efektivitātes analīzi no katras dalībvalsts.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

Strasbūrā, 2007. gada 11. jūlijā

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*
H.-G. PÖTTERING

Lai to nodrošinātu, kā arī lai nodrošinātu, ka pienācīgi ir ņemta vērā Eiropas Savienības labākā pieredze, un atspoguļojot labākas likumdošanas principus, dalībvalstis sniedz Komisijai informāciju par Eiropas procedūras maza apmēra prasībām pārrobežu darbību. Šī informācija attiecas uz tiesas izmaksām, procedūras ātrumu, efektivitāti, izmantošanas vieglumu un dalībvalstu iekšējām maza apmēra prasību procedūrām.

Komisijas ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno pielāgojumu priekšlikumus.

29. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2009. gada 1. janvāra, izņemot 25. pantu, ko piemēro no 2008. gada 1. janvāra.

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*
M. LOBO ANTUNES

I NODAĻA

EIROPAS PROCEDŪRA MAZA APMĒRA PRASĪBĀM

A VEIDLAPA

PRASĪBAS PIETEIKUMA VEIDLAPA

(Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 861/2007, ar ko izveido Eiropas procedūru maza apmēra prasībām, 4. panta 1. punkts)

Lietas numurs (*):

Saņemts tiesā: ____/____/____ (*)

(*) Aizpilda tiesa.

SVARĪGA INFORMĀCIJA

LŪDZU IZLASĪT NORĀDĪJUMUS KATRAS IEDAĻAS SĀKUMĀ – TIE PALĪDZĒS AIZPILDĪT ŠO VEIDLAPU

Valoda

Veidlapa jāaizpilda tās tiesas valodā, kurā iesniedzat savu pieteikumu. Veidlapa ir pieejama visās oficiālajās Eiropas Savienības iestāžu valodās Tiesiskās sadarbības atlasa vietnē (http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_lv.htm). Tas var Jums palīdzēt aizpildīt veidlapu prasītajā valodā.

Apliecinājuma dokumenti

Jāievēro, ka prasības pieteikuma veidlapai vajadzības gadījumā būtu jāpievieno visi attiecīgie apliecinājuma dokumenti. Tomēr tas neliedz Jums vajadzības gadījumā tiesvedības gaitā iesniegt turpmākus pierādījumus.

Prasības pieteikuma veidlapas kopiju un attiecīgā gadījumā apliecinošo dokumentu kopijas nosūtīs atbildētājam. Atbildētājam būs iespēja iesniegt atbildes komentārus par nosūtīto informāciju.

1. Tiesa

Šajā ailē būtu jānorāda tiesa, kurā ir iesniegta Jūsu prasība. Izdarot lēmumu par tiesas izvēli, Jums būtu jāapsver pamatojums tiesas jurisdikcijai. Nepilnīgs iespējamo jurisdikcijas pamatojumu paraugsaraksts ir iekļauts 4. iedaļā.

1. Kurā tiesā Jūs iesniedzat prasību?

1.1. Nosaukums:

1.2. Iela un numurs/abonenta kastītes numurs:

1.3. Pilsēta un pasta indekss:

1.4. Valsts:

2. Prasītājs

Šajā ailē jānorāda sevi kā prasītāju un, attiecīgā gadījumā, savs pārstāvis. Lūdzu ievērojiet, ka advokāta vai cita profesionāla jurista pārstāvība nav obligāta.

Dažās valstīs nepietiek norādīt tikai abonenta kastītes numuru kā adresi, un tādēļ Jums būtu jānorāda ielas nosaukums un mājas numurs kopā ar pasta indeksu. Ja to neizdara, pastāv iespēja, ka dokumentu nepieņems.

Ailē "Cita informācija" var iekļaut informāciju, kas palīdz Jūs identificēt, piemēram, Jūsu dzimšanas datums, nodarbošanās, amats uzņēmumā, personas kods un uzņēmuma reģistrācijas numurs dažās dalībvalstīs.

Ja ir vairāk nekā viens prasītājs, lūdzu izmantojiet papildu lapas.

2. *Prasītājs*

- 2.1. Uzvārds, vārds/uzņēmuma vai organizācijas nosaukums:
- 2.2. Iela un numurs/abonenta kastītes numurs:
- 2.3. Pilsēta un pasta indekss:
- 2.4. Valsts:
- 2.5. Tālrunis (*):
- 2.6. E-pasts (*):
- 2.7. Ja ir – prasītāja pārstāvis un kontaktinformācija (*):
- 2.8. Cita informācija (*):

3. *Atbildētājs*

Šajā ailē būtu jānorāda atbildētājs un viņa pārstāvis, ja tas ir zināms. Lūdzu ievērojiet, ka advokāta vai cita profesionāla jurista pārstāvība atbildētājam nav obligāta.

Dažās valstīs nepietiek norādīt tikai pasta kastes numuru kā adresi, un tādēļ Jums būtu jānorāda ielas nosaukums un mājas numurs kopā ar pasta indeksu. Ja to neizdara, pastāv iespēja, ka dokumentu nepiegādā.

Ailē "Cita informācija" var iekļaut informāciju, kas palīdz identificēt personu, piemēram, dzimšanas datums, nodarbošanās, amats uzņēmumā, personas kods un uzņēmuma reģistrācijas numurs noteiktās dalībvalstīs. Ja ir vairāk nekā viens atbildētājs, lūdzu izmantojiet papildu lapas.

3. *Atbildētājs*

- 3.1. Uzvārds, vārds/uzņēmuma vai organizācijas nosaukums:
- 3.2. Iela un numurs/abonenta kastītes numurs:
- 3.3. Pilsēta un pasta indekss:
- 3.4. Valsts:
- 3.5. Tālrunis (*):
- 3.6. E-pasts (*):
- 3.7. Ja ir – atbildētāja pārstāvis un kontaktinformācija (*):
- 3.8. Cita informācija (*):

4. *Jurisdikcija*

Jūsu pieteikums ir jāiesniedz tiesā, kurai ir jurisdikcija attiecīgajā lietā. Tiesai ir jābūt jurisdikcijai saskaņā ar noteikumiem Padomes Regulā (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās.

Šajā iedaļā ir iekļauts nepilnīgs iespējamo jurisdikcijas pamatojumu saraksts.

Informāciju par jurisdikcijas noteikumiem var atrast Tiesiskās sadarbības atlasa vietnē (http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_lv.htm).

Dažu izmantoto juridisko terminu izskaidrošanu skatīt šādā tīmekļa vietnē: http://ec.europa.eu/civiljustice/glossary/glossary_lv.htm

(*) Nav obligāts.

4. *Kāpēc Jūs uzskatāt, ka jautājums ir tiesas kompetencē?*

- 4.1. Atbildētāja domicils ☐
- 4.2. Patērētāja domicils ☐
- 4.3. Apdrošinājuma ņēmēja, apdrošinātā vai apdrošināšanas atlīdzības saņēmēja domicils ☐
- 4.4. Attiecīgās saistības izpildes vieta ☐
- 4.5. Kaitējuma radīšanas vieta ☐
- 4.6. Vieta, kur atrodas nekustamais īpašums ☐
- 4.7. Tiesas izvēle pēc pušu vienošanās
- 4.8. Cits (lūdzu norādīt) _____

5. *Pārrobežu lieta*

Lai izmantotu Eiropas procedūru maza apmēra prasībām, tai ir jābūt pārrobežu lietai. Pārrobežu prasība ir prasība, kurā vismaz vienas puses domicils vai pastāvīgā dzīvesvieta ir dalībvalstī, kas nav attiecīgās tiesas dalībvalsts.

5. *Pārrobežu lieta*

- 5.1. Prasītāja domicila vai pastāvīgās dzīvesvietas valsts: _____
- 5.2. Atbildētāja domicila vai pastāvīgās dzīvesvietas valsts: _____
- 5.3. Tiesas dalībvalsts: _____

6. *Bankas dati (nav obligāti)*

6.1. ailē varat informēt tiesu, kādā veidā Jūs segsiet pieteikuma maksu. Lūdzu ievērojiet, ka ne visi maksājuma veidi var būt pieejami tiesai, kurai Jūs iesniedzat savu pieteikumu. Jums būtu jāpārlicinās, kuru maksājuma veidu tiesa pieņems. To Jūs varat pārbaudīt, sazinoties ar attiecīgo tiesu vai arī apmeklējot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla civillietās un komercietās tīmekļa vietni (<http://ec.europa.eu/civiljustice>).

Ja vēlaties veikt maksājumu ar kredītkarti vai atļaujat tiesai iekasēt maksu no Jūsu bankas konta, Jums būtu jāsniedz vajadzīgā informācija par kredītkarti/bankas kontu šīs veidlapas papildinājumā. Papildinājuma informāciju izmantos tikai tiesas vajadzībām un nenodos atbildētājam.

6.2. ailē Jums ir iespēja norādīt, kādā veidā Jūs vēlaties saņemt maksājumu no atbildētāja, piemēram, ja atbildētājs vēlas samaksāt tūlīt, pat negaidot tiesas spriedumu. Ja Jūs vēlaties saņemt maksājumu ar bankas pārvedumu, lūdzu sniedziet vajadzīgos bankas datus.

6. *Bankas dati (*)*6.1. *Kā Jūs apmaksāsi pieteikuma izmaksas?*

- 6.1.1. Ar bankas pārskaitījumu ☐
- 6.1.2. Ar kredītkarti ☐ (lūdzu aizpildiet papildinājumu)
- 6.1.3. Ar tiešu debetu no Jūsu bankas konta ☐ (lūdzu aizpildiet papildinājumu)
- 6.1.4. Cits (lūdzu norādīt): _____
- 6.2. Konts, uz kuru atbildētājam pārskaitīt pieprasīto vai piespriesto summu
- 6.2.1. Konta īpašnieks: _____
- 6.2.2. Bankas nosaukums, *BIC* vai cits atbilstīgais bankas kods: _____
- 6.2.3. Konta numurs/*IBAN*: _____

7. Prasība

Apmērs. Lūdzu ievērot, ka Eiropas procedūrā maza apmēra prasībām ir ierobežojumi. Šajā procedūrā neizskata prasības, kuru apmērs ir lielāks par EUR 2 000 vai kas ir uzskaitītas 2. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 861/2007, ar ko izveido Eiropas procedūru maza apmēra prasībām. Ja prasība nav saistīta ar darbību minētās regulas darbības jomā saskaņā ar 2. pantu, tiesvedība turpināsies tiesās, kurām ir jurisdikcija, saskaņā ar parastu civilprocesu. Ja šādā gadījumā Jūs tiesvedību turpināt nevēlaties, Jums būtu jāatsauc savs pieteikums.

Prasība naudā vai cita prasība. Jums būtu jānorāda, vai Jūsu prasība ir naudā vai tā ir cita prasība (prasība, kas nav prasība naudā), piemēram, par preču piegādi, un attiecīgi jāaizpilda 7.1. un/vai 7.2. aile. Gadījumā, ja Jūsu prasība nav prasība naudā, lūdzu norādīt aprēķināto prasības summu. Tādas prasības gadījumā, kas nav naudas prasība, Jums būtu jānorāda, vai Jums ir sekundāra prasība par kompensāciju gadījumā, ja nebūs iespējams apmierināt sākotnējo prasību.

Ja Jūs vēlaties pieprasīt, lai Jums atlīdzina tiesvedības izmaksas (piemēram, tulkošanas izmaksas, advokātu honorārus, izmaksas par dokumentu piegādi u. c.), Jums tas būtu jānorāda 7.3. ailē. Lūdzu ievērojiet, ka noteikumi par to, kuras izmaksas tiesa var piespriest kompensēt, dažādās dalībvalstīs var būt atšķirīgi. Ziņas par izmaksu kategorijām dažādās dalībvalstīs var atrast Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla civillietās un komercietās tīmekļa vietnē (<http://ec.europa.eu/civiljustice>).

Ja Jūs vēlaties pieprasīt līgumā noteiktus procentus, piemēram, par aizņēmumu, Jums būtu jānorāda likme un diena, no kuras tos aprēķina. Ja Jūsu prasība tiks apmierināta, tiesa var piespriest atlīdzināt Jums obligāto likmi. Ja Jūs vēlaties pieprasīt procentus, lūdzu to norādiet un, ja tā, – no kuras dienas procenti būtu jāaprēķina.

7. Prasības veids

☐ 7.1. Prasība naudā

7.1.1 Pamatprasība (neieskaitot procentus un izmaksas): _____

7.1.2. Valūta

☐ Euro (EUR)	☐ Bulgārijas levas (BGN)	☐ Kipras mārciņas (CYP)
☐ Čehijas kronas (CZK)	☐ Igaunijas kronas (EEK)	☐ Sterliņu mārciņas (GBP)
☐ Ungārijas forintu (HUF)	☐ Latvijas lati (LVL)	☐ Lietuvas liti (LTL)
☐ Maltas liras (MTL)	☐ Polijas zloti (PLN)	☐ Rumānijas lejas (RON)
☐ Zviedrijas kronas (SEK)	☐ Slovākijas kronas (SKK)	

☐ Cita (lūdzu norādīt): _____☐ 7.2. Cita prasība:

7.2.1. Lūdzam norādīt, par ko ir iesniegta prasība: _____

7.2.2. Aprēķinātā prasības summa: _____

Valūta:

☐ Euro (EUR)	☐ Bulgārijas levas (BGN)	☐ Kipras mārciņas (CYP)
☐ Čehijas kronas (CZK)	☐ Igaunijas kronas (EEK)	☐ Sterliņu mārciņas (GBP)
☐ Ungārijas forintu (HUF)	☐ Latvijas lati (LVL)	☐ Lietuvas liti (LTL)
☐ Maltas liras (MTL)	☐ Polijas zloti (PLN)	☐ Rumānijas lejas (RON)
☐ Zviedrijas kronas (SEK)	☐ Slovākijas kronas (SKK)	

☐ Cita (lūdzu norādīt): _____

7.3. Vai Jūs prasāt atlīdzināt tiesvedības izmaksas?

7.3.1. Jā ☐7.3.2. Nē ☐

7.3.3. Ja jā, lūdzu norādiet konkrētas izmaksas un prasīto vai līdz šim aprēķināto summu:

7.4. Vai Jūs prasāt atmaksāt procentus no summas?

Jā ☐Nē ☐

Ja jā, vai procenti ir:

Līgumā noteiktā likme ☐ turpiniet no 7.4.1.Obligātā likme ☐ turpiniet no 7.4.2.

7.4.1. Ja līgumā noteiktā likme

1) likme ir:

☐ _____ %☐ _____ % virs ECB noteiktās
pamatlikmes☐ cita likme:

2) procenti būtu jāaprēķina no šāda datuma: ____/____/____

7.4.2. Ja obligātā likme,

procenti būtu jāaprēķina no šāda datuma: ____/____/____

8. Informācija par prasību

8.1. ailē Jums būtu jāizklāsta prasības būtība.

8.2. ailē Jums būtu jānorāda attiecīgie pierādījumi. Tie var būt, piemēram, rakstveida pierādījumi (piemēram, līgumi, kvītis u. c.) vai liecinieku mutiski vai rakstveida paziņojumi. Lūdzu norādiet, ar kuru pierādījumu ir paredzēts pamatot attiecīgo Jūsu prasības daļu.

Ja Jums pietrūkst vietas šajā ailē, Jūs varat pievienot papildu lapas.

8. Informācija par prasību

8.1. Lūdzu pamatojiet savu prasību, piemēram, norādot, kas, kur un kad notika.

8.2. Lūdzu aprakstiet pierādījumus, ko vēlaties izmantot, lai pamatotu prasību, un norādiet, kuras prasības daļas ar tiem pamato. Jums būtu jāpievieno attiecīgi apliecinājoši dokumenti.

8.2.1. Rakstisks pierādījums ☐ lūdzu norādiet sīkāk8.2.2. Liecinieki ☐ lūdzu norādiet sīkāk8.2.3. Citi ☐ lūdzu norādiet sīkāk

Uzklausīšana tiesas sēdē. Lūdzu ievērojiet, ka Eiropas procedūra maza apmēra prasībām ir rakstiska procedūra. Tomēr Jūs varat šajā veidlapā vai vēlāk pieprasīt uzklaušīšanu tiesas sēdē. Tiesa var nolemt sarīkot uzklaušīšanu tiesas sēdē, ja tā uzskata to par vajadzīgu lietas taisnīgai izskatīšanai, vai arī tā var atteikt, ņemot vērā lietas apstākļus.

8.3. Vai Jūs vēlaties, lai notiktu uzklaušīšana tiesas sēdē?

Jā ☐Nē ☐

Ja jā, lūdzu norādiet iemeslus (*):

9. Apliecinājums

Spriedumu, kas dalībvalstī pieņemts atbilstīgi Eiropas procedūrai maza apmēra prasībām, var atzīt un izpildīt citā dalībvalstī. Ja Jūs vēlaties lūgt to atzīt un izpildīt dalībvalstī, kas nav tiesas dalībvalsts, Jūs varat šajā veidlapā lūgt tiesu pēc tam, kad tā būs pieņēmusi Jums labvēlīgu spriedumu, izdot apliecinājumu par šo spriedumu.

9. Apliecinājums

Es lūdzu tiesu izdot apliecinājumu par spriedumu

Jā ☐

Nē ☐

10. Datums un paraksts

Lūdzu pārliecinieties, vai esat skaidri norādījis savu vārdu, pieteikuma pēdējā lapā parakstīties un norādījis datumu.

10. Datums un paraksts

Es, apakšā parakstīties(-usies), lūdzu tiesu pieņemt spriedumu pret atbildētāju(-iem), pamatojoties uz manu prasību.

Es apliecinu, ciktāl man zināms, ka sniegtā informācija ir patiesa un sniegta labticīgi.

Vieta: _____

Datums: ____/____/____

Vārds, uzvārds un paraksts:

*Prasības pieteikuma veidlapas (A veidlapa) papildinājums***Bankas dati (*) maksājumiem par pieteikuma iesniegšanu tiesai**

Konta īpašnieks/kredītkartes īpašnieks:

Bankas nosaukums, *BIC* vai cits atbilstīgais bankas kods/kredītkaršu uzņēmums:

Konta numurs vai *IBAN*/kredītkartes numurs, kredītkartes derīguma termiņš un drošības kods:

(*) Nav obligāts.

II PIELIKUMS

EIROPAS PROCEDŪRA MAZA APMĒRA PRASĪBĀM

B VEIDLAPA

TIESAS PIEPRASĪJUMS PAPILDINĀT UN/VAI LABOT PRASĪBAS PIETEIKUMA VEIDLAPU

(Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 861/2007, ar ko izveido Eiropas procedūru maza apmēra prasībām, 4. panta 4. punkts)

Aizpilda tiesa

Lietas numurs:

Saņemts tiesā: ____/____/____

1. *Tiesa*

1.1. Nosaukums:

1.2. Iela un numurs/abonenta kastītes numurs:

1.3. Pilsēta un pasta indekss:

1.4. Valsts:

2. *Prasītājs*

2.1. Uzvārds, vārds/uzņēmuma vai organizācijas nosaukums:

2.2. Iela un numurs/abonenta kastītes numurs:

2.3. Pilsēta un pasta indekss:

2.4. Valsts:

2.5. Tālrunis (*):

2.6. E-pasts (*):

2.7. Ja ir – prasītāja pārstāvis un kontaktinformācija (*):

2.8. Cita informācija (*):

3. *Atbildētājs*

3.1. Uzvārds, vārds/uzņēmuma vai organizācijas nosaukums:

3.2. Iela un numurs/abonenta kastītes numurs:

3.3. Pilsēta un pasta indekss:

3.4. Valsts:

3.5. Tālrunis (*):

3.6. E-pasts (*):

3.7. Ja ir – atbildētāja pārstāvis un kontaktinformācija (*):

3.8. Cita informācija (*):

(*) Nav obligāts.

Tiesa ir izskatījusi Jūsu prasības veidlapu un uzskata, ka tā nav pietiekami skaidra vai atbilstīga vai nav pareizi aizpildīta: lūdzam tiesvedības valodā papildināt un/vai labot pieteikumu saskaņā ar turpmāk norādīto, cik vien drīz tas iespējams, bet ne vēlāk kā līdz _____.

Ja Jūs neiesniegsiet pieteikuma papildinājumu un/vai labojumus norādītajā termiņā, tiesa Jūsu pieteikumu noraidīs saskaņā ar Regulā (EK) Nr. 861/2007 paredzētajiem noteikumiem.

Jūsu prasības veidlapa nav aizpildīta pareizajā valodā. Lūdzu aizpildiet to vienā no šīm valodām.

Bulgāru	☐	Čehu	☐	Vācu	☐
Igauņu	☐	Spāņu	☐	Grieķu	☐
Franču	☐	Īru	☐	Itāļu	☐
Latviešu	☐	Lietuviešu	☐	Ungāru	☐
Maltiešu	☐	Holandiešu	☐	Poļu	☐
Portugāļu	☐	Rumāņu	☐	Slovāku	☐
Slovēņu	☐	Somu	☐	Zviedru	☐
Angļu	☐	Cita (lūdzu norādīt): _____			

Šīs veidlapas iedaļas ir jāpapildina un/vai jālabo šādi:

—
—
—
—

Vieta: _____

Datums: ____/____/____

Paraksts un/vai zīmogs:

III PIELIKUMS

EIROPAS PROCEDŪRA MAZA APMĒRA PRASĪBĀM

C VEIDLAPA

ATBILDES VEIDLAPA

(Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 861/2007, ar ko izveido Eiropas procedūru maza apmēra prasībām, 5. panta 2. un 3. punkts)

SVARĪGA INFORMĀCIJA UN NORĀDĪJUMI ATBILDĒTĀJAM

Pret Jums ir iesniegta prasība Eiropas procedūras maza apmēra prasībām kārtībā, kā norādīts pievienotajā prasības pieteikuma veidlapā.

Jūs varat sniegt atbildi, aizpildot šīs veidlapas II daļu un nosūtīt to atpakaļ tiesai vai jebkādā citā piemērotā veidā 30 dienu laikā pēc tam, kad Jums ir nodota prasības pieteikuma veidlapa un atbildes veidlapa.

Lūdzu ņemt vērā, ka, ja Jūs neatbildēsiet 30 dienu laikā, tiesa pieņems spriedumu.

Lūdzu pārliecinieties, vai esat skaidri norādījis savu vārdu, veidlapas beigās parakstīties un norādījis datumu.

Jums būtu jāizlasa arī norādījumi prasības veidlapā; tie var Jums palīdzēt sagatavot atbildi.

Valoda. Jums būtu jāatbild uz prasību tās tiesas valodā, kura ir nosūtījusi Jums šo veidlapu.

Lūdzu ņemt vērā, ka veidlapa ir pieejama visās oficiālajās Eiropas Savienības iestāžu valodās Tiesiskās sadarbības atlasa vietnē (http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_lv.htm). Tas var Jums palīdzēt aizpildīt veidlapu prasītāja valodā.

Uzklausīšana tiesas sēdē. Lūdzu ņemt vērā, ka Eiropas procedūra maza apmēra prasībām ir rakstiska procedūra. Tomēr Jūs varat lūgt, lai notiktu uzklauššana tiesas sēdē. Informējam, ka, ņemot vērā lietas apstākļus, tiesa var noraidīt šo lūgumu.

Apliecinājuma dokumenti. Jūs varat norādīt iespējamus pierādījumus un, attiecīgā gadījumā, pievienot apliecinājuma dokumentus.

Pretprasība. Ja Jūs vēlaties iesniegt prasību attiecībā uz prasītāju (pretprasību), Jums būtu jāaizpilda un jāpievieno atsevišķa A veidlapa, kas atrodama tīmekļa vietnē http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/fillinginformation_lv.htm vai kuru var pieprasīt tiesā, kura Jums nosūtījusi šo veidlapu. Ņemiet vērā, ka attiecībā uz pretprasību Jūs uzskata par prasītāju.

Jūsu datu labošana. Jūs varat arī labot vai papildināt informāciju par sevi (piemēram, kontaktinformācija, pārstāvis u. c.) 6. iedaļā "Cita informācija".

Papildu vieta. Ja Jums pietrūkst vietas šajā ailē, Jūs varat pievienot papildu lapas.

I daļa (aizpilda tiesa)

Prasītāja vārds:

Atbildētāja vārds:

Tiesa:

Prasība:

Lietas numurs:

II daļa (aizpilda atbildētājs)

1. Vai Jūs atzīstat prasību?

Jā ☐

Nē ☐

Daļēji ☐

Ja esat atbildējis "nē" vai "daļēji", lūdzu norādiet iemeslus:

Uz prasību neattiecas Eiropas procedūra maza apmēra prasībām ☐

lūdzu norādiet sīkāk

Cits iemesls ☐

lūdzu norādiet sīkāk

2. Lūdzu aprakstiet pierādījumus, ko vēlaties izmantot, lai apstrīdētu prasību. Lūdzu norādiet, kurus Jūsu argumentus šajā atbildē tie pamato. Jums būtu jāpievieno attiecīgi apliecinājoši dokumenti.

2.1. Rakstisks pierādījums ☐ lūdzu norādiet sīkāk

2.2. Liecinieki ☐ lūdzu norādiet sīkāk

2.3. Citi ☐ lūdzu norādiet sīkāk

3. Vai Jūs vēlaties uzklaušīšanu tiesas sēdē?

Jā ☐

Nē ☐

Ja jā, lūdzu norādiet iemeslus (*):

4. Vai Jūs prasāt atlīdzināt tiesvedības izmaksas?

4.1. Jā ☐

4.2. Nē ☐

4.3. Ja jā, lūdzu norādiet konkrētas izmaksas un prasīto vai līdz šim aprēķināto summu:

5. Vai Jūs vēlaties iesniegt pretprasību?

5.1. Jā ☐

5.2. Nē ☐

5.3. Ja jā, aizpildiet un pievienojiet atsevišķu A veidlapu

6. Cita informācija (*)

7. Datums un paraksts

Es apliecinu, ciktāl man zināms, ka sniegtā informācija ir patiesa un sniegta labticīgi.

Vieta: _____

Datums: ____/____/____

Vārds, uzvārds un paraksts:

(*) Nav obligāts.

IV PIELIKUMS

EIROPAS PROCEDŪRA MAZA APMĒRA PRASĪBĀM

D VEIDLAPA

APLIECINĀJUMS PAR SPRIEDUMU ATBILSTĪGI EIROPAS PROCEDŪRAI MAZA APMĒRA PRASĪBĀM

(Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 861/2007, ar ko izveido Eiropas procedūru maza apmēra prasībām, 20. panta 2. punkts)

Aizpilda tiesa

1. *Tiesa*
 - 1.1. Nosaukums:
 - 1.2. Iela un numurs/abonenta kastītes numurs:
 - 1.3. Pilsēta un pasta indekss:
 - 1.4. Valsts:
2. *Prasītājs*
 - 2.1. Uzvārds, vārds/uzņēmuma vai organizācijas nosaukums:
 - 2.2. Iela un numurs/abonenta kastītes numurs:
 - 2.3. Pilsēta un pasta indekss:
 - 2.4. Valsts:
 - 2.5. Tālrunis (*)
 - 2.6. E-pasts (*):
 - 2.7. Ja ir – prasītāja pārstāvis un kontaktinformācija (*):
 - 2.8. Cita informācija (*):
3. *Atbildētājs*
 - 3.1. Uzvārds, vārds/uzņēmuma vai organizācijas nosaukums:
 - 3.2. Iela un numurs/abonenta kastītes numurs:
 - 3.3. Pilsēta un pasta indekss:
 - 3.4. Valsts:
 - 3.5. Tālrunis (*):
 - 3.6. E-pasts (*):
 - 3.7. Ja ir – atbildētāja pārstāvis un kontaktinformācija (*):
 - 3.8. Cita informācija (*):

(*) Nav obligāts.

4. *Spriedums*

4.1. Datums:

4.2. Lietas numurs:

4.3. Sprieduma būtība:

4.3.1. Tiesa ir izdevusi rīkojumu _____ izmaksāt _____

1) pamatsummu:

2) procentus:

3) izmaksas:

4.3.2. Tiesa ir izdevusi rīkojumu pret _____

(Ja spriedums pieņemts apelācijas tiesā vai spriedums ir pārskatīts.)

Šis spriedums aizstāj spriedumu, kas pieņemts ____/____/____, lietas numurs _____, un jebkādu ar to saistītu apliecinājumu.

SPRIEDUMU ATZĪST UN IZPILDA CITĀ DALĪBVALSTĪ BEZ VAJADZĪBAS DEKLARĒT SPRIEDUMA IZPILDĀMĪBU UN NEPAREDZOT IESPĒJU TOS NEATZĪT.

Vieta: _____

Datums: ____/____/____

Paraksts un/vai zīmogs

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 862/2007

(2007. gada 11. jūlijs)

par Kopienas statistiku attiecībā uz migrāciju un starptautisko aizsardzību, kā arī lai atceltu Padomes Regulu (EEK) Nr. 311/76 attiecībā uz statistikas vākšanu par ārvalstu darba ņēmējiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 285. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Tieslietu un iekšlietu padome 2001. gada 28.–29. maija sanāksmē pieņemtajos secinājumos uzskatīja, ka, ņemot vērā patvēruma un migrācijas statistikas kopējo analīzi un uzlaboto apmaiņu ar to, ir nepieciešama visaptveroša un saskaņota sistēma turpmākajai rīcībai statistikas uzlabošanā

(2) Komisija 2003. gada aprīlī izplatīja paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam, kurā noteica Kopienas statistikas vākšanas un analīzes rīcības plānu migrācijas jomā. Tajā bija ietverta virkne nozīmīgu izmaiņu šīs statistikas pilnīguma un saskaņošanas pakāpes uzlabošanai. Atbilstīgi rīcības plānam Komisija paredzējusi ierosināt tiesību aktus par Kopienas migrācijas un patvēruma statistiku.

(3) Saloniku 2003. gada 19.–20. jūnija sanāksmē Eiropadome secināja, ka ir vajadzīgi efektīvāki mehānismi, lai vāktu un analizētu informāciju par migrāciju un patvērumu Eiropas Savienībā.

(4) Eiropas Parlamenta 2003. gada 6. novembra rezolūcijā ⁽³⁾ par iepriekš minēto Komisijas paziņojumu minēts, ka vajadzīgi tiesību akti, kas nodrošina visaptverošas statistikas

izveidi, lai izstrādātu taisnīgu un iedarbīgu Kopienas migrāciju politiku. Rezolūcijā atbalstīti Komisijas plāni ierosināt tiesību aktus attiecībā uz migrācijas un patvēruma statistiku.

(5) Eiropas Savienības paplašināšanās deva papildu ģeogrāfisku un politisku dimensiju ar migrāciju saistīto parādību apjomam. Tā arī izraisīja tālāku impulsu prasībai pēc precīzas, savlaicīgas un saskaņotas statistiskas informācijas. Turklāt aizvien pieaug vajadzība pēc statistiskas informācijas attiecībā uz migrantu profesiju, izglītību, kvalifikāciju un darbības veidu.

(6) Saskaņota un salīdzināma Kopienas migrācijas un patvēruma statistika ir svarīga Kopienas tiesību aktu, migrācijas un patvēruma politiku un personu brīvas kustības attīstīšanā un pārraudzībā.

(7) Jāpastiprina apmaiņa ar patvēruma un migrācijas statistiku un jāuzlabo Kopienas statistikas apkopojumu kvalitāte un rezultāti, kas līdz šim notika uz draudzīgas vienošanās pamata.

(8) Svarīgi, lai visā Eiropas Savienībā būtu pieejama informācija Kopienas tiesību aktu un politikas attīstības un ieviešanas pārraudzībai. Pamatvilcienos pašreizējā prakse pietiekami nenodrošina vienveidīgu, regulāru, savlaicīgu un ātru saskaņotu datu piegādi un izplatīšanu.

(9) Šī regula neattiecas uz to personu skaita novērtējumu, kas nelegāli uzturas dalībvalstīs. Dalībvalstīm nebūtu Komisijai (Eiropas Kopienas Statistikas birojam) jāsniedz šādi novērtējumi vai aprēķini par šādām personām, tomēr tās var tikt iekļautas iedzīvotāju skaitā apsekojumos.

(10) Kur vien iespējams, šajā regulā ir izmantotas definīcijas no ANO Ieteikumiem par starptautiskās migrācijas statistiku, ANO Ieteikumiem iedzīvotāju un mājokļu skaitīšanām ANO Eiropas Ekonomikas komisijas reģionā un EK tiesību aktiem, un tās būtu jāatjaunina saskaņā ar attiecīgajām procedūrām.

⁽¹⁾ OV C 185, 8.8.2006., 31. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2007. gada 14. marta Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2007. gada 12. jūnija Lēmums.

⁽³⁾ OV C 83 E, 2.4.2004., 94. lpp.

(11) Padomes Regulas (EEK) Nr. 311/76 (1979. gada 9. februāris) attiecībā uz statistikas vākšanu par ārvalstu darba ņēmējiem ⁽¹⁾ noteikumi neatbilst jaunajām Kopienas vajadzībām pēc migrācijas un patvēruma statistikas.

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets

(12) Tāpēc Regula (EEK) Nr. 311/76 būtu jāatceļ.

Šī regula nosaka kopējus noteikumus attiecībā uz Kopienas statistikas vākšanu un apkopošanu par:

(13) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi – proti, izveidot kopējus noteikumus Kopienas migrācijas un starptautiskās aizsardzības statistikas vākšanai un apkopošanai – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minētās rīcības mēroga dēļ minēto mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

a) imigrāciju uz un emigrāciju no dalībvalstu teritorijām, ieskaitot plūsmas no vienas dalībvalsts teritorijas uz citas dalībvalsts teritoriju un plūsmas starp dalībvalsti un trešās valsts teritoriju;

b) to personu pilsonību un dzimšanas valsti, kuras parasti dzīvo dalībvalstu teritorijās;

(14) Padomes Regula (EK) Nr. 322/97 (1997. gada 17. februāris) par Kopienas statistiku ⁽²⁾ nosaka pamatprincipu kopumu šajā regulā izklāstītajiem noteikumiem. Jo īpaši tā prasa atbilstību neitralitātes, ticamības, objektivitātes, zinātniskās neatkarības, rentabilitātes un statistiskās konfidencialitātes standartiem.

c) administratīvām un juridiskām procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz imigrāciju, uzturēšanās atļaujas, pilsonības, patvēruma un citu starptautiskās aizsardzības veidu piešķiršanu un par nelegālās imigrācijas novēršanu.

2. pants

Definīcijas

(15) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽³⁾.

1. Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

(16) Jo īpaši Komisija būtu jāpilnvaro atjaunināt minētās definīcijas un lemt par datu grupēšanu un papildu sadalījumu, kā arī izstrādāt noteikumus attiecībā uz precizitātes un kvalitātes standartiem. Šie pasākumi, kuri ir vispārīgi un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus un papildināt to, iekļaujot jaunus nebūtiskus elementus, būtu jāpieņem saskaņā ar Lēmuma 1999/468/EK 5.a pantā paredzēto regulatīvo kontroles procedūru.

a) “parastā dzīvesvieta” ir vieta, kurā persona parasti pavadā dienas atpūtas daļu, neņemot vērā īslaicīgu prombūtni izklaidē, brīvdienā, draugu un radnieku apciemošanas, darīšanu, ārstniecības vai reliģisku svētkošanas nolūkā, vai, ja par to nav informācijas, juridiskā vai reģistrētā dzīvesvieta;

b) “imigrācija” ir darbība, ar kuras palīdzību persona nodibina savu parasto dzīvesvietu dalībvalsts teritorijā uz laiku, kas ilgst vai ir sagaidāms, ka ilgs, vismaz divpadsmit mēnešus, un kura iepriekš parasti uzturējusies citā dalībvalstī vai trešā valstī;

(17) Ir notikusi apspriešanās ar Statistikas programmu komiteju, kas izveidota ar Padomes Lēmumu 89/382/EEK, Euratom (1989. gada 19. jūnijs), ar ko nodibina Eiropas Kopienas Statistikas programmu komiteju ⁽⁴⁾, saskaņā ar minētā lēmuma 3. pantu,

c) “emigrācija” ir darbība, ar kuras palīdzību persona, kas iepriekš parasti uzturējusies dalībvalsts teritorijā, pārtrauc savu pastāvīgo dzīvesvietu šajā dalībvalstī uz laiku, kas ilgst vai ir sagaidāms, ka ilgs, vismaz divpadsmit mēnešus;

d) “pilsonība” ir indivīda un viņa valsts īpaša juridiska saikne, ko iegūst piedzimstot vai naturalizējoties, vai nu iesniedzot deklarāciju, izdarot izvēli vai apprecoties, vai arī citā veidā saskaņā ar valsts tiesību aktiem;

⁽¹⁾ OV L 39, 14.2.1976., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 52, 22.2.1997., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽³⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 181, 28.6.1989., 47. lpp.

- e) “dzimšanas valsts” ir mātes pastāvīgās dzīvesvietas valsts (ja zināms, pašreizējās robežās) personas dzimšanas brīdī vai, ja par to nav informācijas, valsts (ja zināms, pašreizējās robežās), kurā persona ir dzimusi;
- f) “imigrants” ir persona, kas veic imigrāciju;
- g) “emigrants” ir persona, kas veic emigrāciju;
- h) “pastāvīgais iedzīvotājs” ir pastāvīgais iedzīvotājs, kā definēts 2. panta b) punktā Padomes Direktīvā 2003/109/EK (2003. gada 25. novembris) par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji ⁽¹⁾;
- i) “trešās valsts valstspiederīgais” ir jebkura persona, kas nav Savienības pilsonis Līguma 17. panta 1. punkta nozīmē, tai skaitā bezvalstnieks;
- j) “starptautiskās aizsardzības pieteikums” ir pieteikums par starptautisko aizsardzību, kā definēts 2. panta g) punktā Padomes Direktīvā 2004/83/EK (2004. gada 29. aprīlis) par obligātajiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība, šādu personu statusu un piešķirtās aizsardzības saturu ⁽²⁾;
- k) “bēgļa statuss” ir bēgļa statuss, kā definēts Direktīvas 2004/83/EK 2. panta d) punktā;
- l) “alternatīvais aizsardzības statuss” ir alternatīvais aizsardzības statuss, kā definēts Direktīvas 2004/83/EK 2. panta f) punktā;
- m) “ģimenes loceklis” ir ģimenes loceklis, kā definēts 2. panta i) punktā Padomes Regulā (EK) Nr. 343/2003 (2003. gada 18. februāris), ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm ⁽³⁾;
- n) “pagaidu aizsardzība” ir pagaidu aizsardzība, kā definēts 2. panta a) punktā Padomes Direktīvā 2001/55/EK (2001. gada 20. jūlijs) par obligātajiem standartiem, lai pārvietoto personu masveida pieplūduma gadījumā sniegtu tām pagaidu aizsardzību, un par pasākumiem, lai līdzsvarotu dalībvalstu pūlīņus, uzņemot šādas personas un uzņemoties ar to saistītās sekas ⁽⁴⁾;
- o) “nepilngadīgais bez pavadības” ir nepilngadīgais bez pavadības, kā tas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/83/EK 2. panta i) punktā;
- p) “ārējās robežas” ir ārējās robežas, kā definēts 2. panta 2. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 562/2006 (2006. gada 15. marts), ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) ⁽⁵⁾;
- q) “trešo valstu valstspiederīgie, kam atteikta ieejošana” ir trešo valstu valstspiederīgie, kuriem pie ārējās robežas atsaka ieejošanu valstī, jo viņi neatbilst visiem Regulas (EK) Nr. 562/2006 5. panta 1. punktā paredzētajiem ieejošanas nosacījumiem un nepieder ne pie vienas no personu kategorijām, kuras noteiktas minētās regulas 5. panta 4. punktā;
- r) “trešo valstu valstspiederīgie, kas nelegāli uzturas” ir trešo valstu valstspiederīgie, kuru atrašanās dalībvalsts teritorijā ir oficiāli konstatēta un kuri neatbilst vai vairs neatbilst nosacījumiem attiecībā uz uzturēšanos vai pastāvīgu uzturēšanos attiecīgajā dalībvalstī;
- s) “pārcelšanās” ir trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku pārvietošana, ņemot vērā viņu vajadzību pēc starptautiskas aizsardzības un ilgstoša risinājuma, uz dalībvalsti, kur viņiem ļauj pastāvīgi uzturēties drošā juridiskā statusā.

2. Dalībvalstis informē Komisiju (*Eurostat*) par statistisko novērtējumu un citu atbilstīgi valsts definīcijām apkopotu statistikas datu pielāgošanas metožu izmantošanu un iespējamo ietekmi, kuras piemēro, lai nodrošinātu atbilstību 1. punktā noteiktajām saskaņotajām definīcijām.

3. To statistikas datu pamatā, ko Komisijai (*Eurostat*) saskaņā ar šo regulu nosūta attiecībā uz 2008. pārskata gadu, var būt alternatīvas (valsts) definīcijas. Šādos gadījumos dalībvalstis informē Komisiju (*Eurostat*) par šīm alternatīvajām definīcijām.

4. Ja dalībvalstij nav saistošs viens vai vairāki juridiskie teksti, kas minēti 1. punktā norādītajās definīcijās, šai dalībvalstij būtu jāsniedz statistikas dati, kas ir salīdzināmi ar datiem, kuri jāsniedz saskaņā ar šo regulu, ja vien minētos datus var sniegt saskaņā ar spēkā esošajām normatīvajām un/vai administratīvajām procedūrām.

3. pants

Statistika par starptautisko migrāciju, pastāvīgajiem iedzīvotājiem un pilsonības iegūšanu

1. Dalībvalstis iesniedz Komisijai (*Eurostat*) statistiku par:

a) imigrantu skaitu, kas pārceļas uz dalībvalsts teritoriju, sadalītu:

i) pilsonības grupās pēc vecuma un dzimuma;

ii) dzimšanas valsts grupās pēc vecuma un dzimuma;

iii) iepriekšējās parastās dzīvesvietas valsts grupās pēc vecuma un dzimuma;

⁽¹⁾ OV L 16, 23.1.2004., 44. lpp.

⁽²⁾ OV L 304, 30.9.2004., 12. lpp.

⁽³⁾ OV L 50, 25.2.2003., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 212, 7.8.2001., 12. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 105, 13.4.2006., 1. lpp.

- b) emigrantu skaitu, kas izbrauc no dalībvalsts teritorijas, sadalītu:
- i) pilsonības grupās;
 - ii) pēc vecuma;
 - iii) pēc dzimuma;
 - iv) nākamās parastās dzīvesvietas valsts grupās;
- c) to personu skaitu, kuru parastās dzīvesvietas valsts pārskata perioda beigās ir dalībvalsts, sadalītu:
- i) pilsonības grupās pēc vecuma un dzimuma;
 - ii) dzimšanas valsts grupās pēc vecuma un dzimuma;
- d) personu skaitu, kuru parastā dzīvesvieta ir dalībvalsts teritorijā un kas pārskata periodā ieguvušas dalībvalsts pilsonību, un kas iepriekš bijušas citas dalībvalsts vai trešās valsts pilsoņi, vai kas iepriekš bijušas bezvalstnieki, sadalītu pēc vecuma un dzimuma un pēc attiecīgo personu iepriekšējās pilsonības, un pēc tā, vai personas agrāk bijušas bezvalstnieki.

2. Šā panta 1. punktā minētā statistika attiecas uz viena kalendārā gada pārskata periodiem, un to iesniedz Komisijai (*Eurostat*) divpadsmit mēnešu laikā pēc pārskata gada beigām. Pirmais pārskata gads ir 2008. gads.

4. pants

Statistika par starptautisko aizsardzību

1. Dalībvalstis iesniedz Komisijai (*Eurostat*) statistiku par:
- a) personu skaitu, kas pārskata periodā iesniegušas starptautiskās aizsardzības pieteikumu vai ir iekļautas minētajā pieteikumā kā ģimenes locekļi;
 - b) personu skaitu, par kurām ir iesniegti starptautiskās aizsardzības pieteikumi, kas tiek izskatīti atbildīgajās valsts iestādēs pārskata perioda beigās;
 - c) pārskata periodā atcelto starptautiskās aizsardzības pieteikumu skaitu.

Šo statistiku sadala pēc vecuma un dzimuma un pēc attiecīgo personu pilsonības. Tā attiecas uz viena kalendārā mēneša pārskata periodiem, un to iesniedz Komisijai (*Eurostat*) divu mēnešu laikā pēc pārskata mēneša beigām. Pirmais pārskata mēnesis ir 2008. gada janvāris.

2. Dalībvalstis iesniedz Komisijai (*Eurostat*) statistiku par:
- a) personu skaitu, par kurām pārskata periodā pieņemts pirmās instances lēmums noraidīt starptautiskās aizsardzības pieteikumu, piemēram, administratīvo vai tiesu iestāžu lēmumi, ar ko pieteikumus atzīst par nepieņemamiem vai nepamatotiem, un lēmumi, kas pieņemti prioritārā vai saīsinātā kārtībā;
 - b) personu skaitu, par kurām pārskata periodā ir pieņemts pirmās instances lēmums piešķirt vai atsaukt bēgļa statusu, ko pieņēmušas administratīvās vai tiesu iestādes;
 - c) personu skaitu, par kurām pārskata periodā ir pieņemts pirmās instances lēmums piešķirt vai atsaukt alternatīvo aizsardzības statusu, ko pieņēmušas administratīvās vai tiesu iestādes;
 - d) personu skaitu, par kurām pārskata periodā ir pieņemts pirmās instances lēmums piešķirt vai atsaukt pagaidu aizsardzību, ko pieņēmušas administratīvās vai tiesu iestādes;
 - e) personu skaitu, par kurām pārskata periodā ir pieņemts cits pirmās instances lēmums, ko pieņēmušas administratīvās vai tiesu iestādes, t. i., piešķirt vai atsaukt atļauju uzturēties valstī humānu iemeslu dēļ saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem par starptautisko aizsardzību.

Šo statistiku sadala pēc vecuma un dzimuma un pēc attiecīgo personu pilsonības. Tā attiecas uz trīs kalendāro mēnešu pārskata periodiem, un to iesniedz Komisijai (*Eurostat*) divu mēnešu laikā pēc pārskata perioda beigām. Pirmais pārskata periods ir no 2008. gada janvāra līdz martam.

3. Dalībvalstis iesniedz Komisijai (*Eurostat*) statistiku par:
- a) starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju skaitu pārskata periodā, kurus atbildīgā valsts iestāde uzskata par nepilngadīgajiem bez pavadības;
 - b) personu skaitu, par kurām pārskata periodā pieņemti galīgie lēmumi atteikt starptautiskās aizsardzības pieteikumus, piemēram, lēmumi par nepieņemamiem vai nepamatotiem pieteikumiem un prioritārā vai saīsinātā kārtībā pieņemti lēmumi, ko pieņēmušas administratīvās vai tiesu iestādes saskaņā ar apelācijas vai pārskatīšanas procedūru;
 - c) personu skaitu, par kurām pārskata periodā pieņemti galīgie lēmumi piešķirt vai atsaukt bēgļa statusu, ko pieņēmušas administratīvās vai tiesu iestādes saskaņā ar apelācijas vai pārskatīšanas procedūru;

- d) personu skaitu, par kurām pārskata periodā pieņemti galīgie lēmumi piešķirt vai atsaukt alternatīvo aizsardzības statusu, ko pieņēmušas administratīvās vai tiesu iestādes saskaņā ar apelācijas vai pārskatīšanas procedūru;
- e) personu skaitu, par kurām pārskata periodā pieņemti galīgie lēmumi piešķirt vai atsaukt pagaidu aizsardzību, ko pieņēmušas administratīvās vai tiesu iestādes saskaņā ar apelācijas vai pārskatīšanas procedūru;
- f) personu skaitu, par kurām pārskata periodā pieņemti citi galīgie lēmumi, ko pieņēmušas administratīvās vai tiesu iestādes saskaņā ar apelācijas vai pārskatīšanas procedūru, piešķirt vai atsaukt atļaujas uzturēties humānu iemeslu dēļ saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem par starptautisko aizsardzību;
- g) personu skaitu, kurām piešķirta atļauja uzturēties dalībvalstī pārskata periodā saskaņā ar valstu vai Kopienas pārceļšanās shēmu, ja minētajā dalībvalstī šāda shēma īsteno.

Šo statistiku sadala pēc vecuma un dzimuma un pēc attiecīgo personu pilsonības. Tā attiecas uz viena kalendārā gada pārskata periodiem, un to iesniedz Komisijai (*Eurostat*) trīs mēnešu laikā pēc pārskata gada beigām. Pirmais pārskata gads ir 2008. gads.

4. Dalībvalstis iesniedz Komisijai (*Eurostat*) šādu statistiku par Regulas (EK) Nr. 343/2003 un Komisijas Regulas (EK) Nr. 1560/2003 (2003. gada 2. septembris), ar kuru paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai piemērotu Padomes Regulu (EK) Nr. 343/2003 (¹), piemērošanu:

- a) pieprasījumu skaits, kuros izteikta prasība uzņemt atpakaļ patvēruma meklētāju vai uzņemties atbildību par viņu;
- b) noteikumi, ar kuriem ir pamatoti a) apakšpunktā minētie pieprasījumi;
- c) lēmumi, kuri pieņemti, atbildot uz a) apakšpunktā minētajiem pieprasījumiem;
- d) to pārvietošanas gadījumu skaits, kuru pamatā ir c) apakšpunktā minētie lēmumi;
- e) informācijas pieprasījumu skaits.

Šī statistika attiecas uz viena kalendārā gada pārskata periodiem, un to iesniedz Komisijai (*Eurostat*) trīs mēnešu laikā pēc pārskata gada beigām. Pirmais pārskata gads ir 2008. gads.

(¹) OV L 222, 5.9.2003., 3. lpp.

5. pants

Statistika par nelegālas iebraukšanas un uzturēšanās novēršanu

- 1. Dalībvalstis iesniedz Komisijai (*Eurostat*) statistiku par:
 - a) trešo valstu valstspiederīgo skaitu, kam atteikta ieejošana dalībvalsts teritorijā uz ārējās robežas;
 - b) trešo valstu valstspiederīgo skaitu, kas nelegāli uzturas dalībvalsts teritorijā saskaņā ar valsts imigrācijas likumiem.

Iesniedzot a) apakšpunktā minētos statistikas datus, sniedz sadalījumu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 562/2006 13. panta 5. punktu.

Statistikas datus, kas minēti b) apakšpunktā, sadala pēc vecuma un dzimuma un pēc attiecīgo personu valstspiederības.

2. Šā panta 1. punktā minētā statistika attiecas uz viena kalendārā gada pārskata periodiem, un to iesniedz Komisijai (*Eurostat*) trīs mēnešu laikā pēc pārskata gada beigām. Pirmais pārskata gads ir 2008. gads.

6. pants

Statistika par uzturēšanās atļaujām un trešo valstu valstspiederīgo uzturēšanos

- 1. Dalībvalstis iesniedz Komisijai (*Eurostat*) statistiku par:
 - a) uzturēšanās atļauju skaitu, kas izsniegtas trešo valstu valstspiederīgajiem, sadalītu šādi:
 - i) atļaujas, kas izsniegtas pārskata perioda laikā un ar kurām pirmo reizi atļauj personai uzturēties valstī, kas sadalītas pēc pilsonības, pēc pamatojuma atļaujas piešķiršanai un pēc atļaujas derīguma termiņa;
 - ii) atļaujas, kas izsniegtas pārskata perioda laikā un piešķirtas personai, nomainot imigrācijas statusu vai uzturēšanās iemeslus, kas sadalītas pēc pilsonības, pēc pamatojuma atļaujas piešķiršanai un pēc atļaujas derīguma termiņa;
 - iii) pārskata perioda beigās spēkā esošās atļaujas (to izsniegto atļauju skaits, kuras nav atsauktas un nederīgas ar notecējušiem termiņiem), kas sadalītas pēc pilsonības, atļaujas izsniegšanas pamatojuma un pēc atļaujas derīguma termiņa;

- b) par pastāvīgo iedzīvotāju skaitu pārskata perioda beigās, kas sadalīts pēc pilsonības.

2. Ja dalībvalsts tiesību akti un administratīvā prakse uzturēšanās atļauju vietā ļauj izsniegt īpašas kategorijas ilgtermiņa vīzas vai piešķirt imigrācijas statusu, šādu vīzu un statusa piešķiršanas gadījumu skaits jāiekļauj 1. punktā noteiktajā statistikā.

3. Šā panta 1. punktā minētā statistika attiecas uz viena kalendārā gada pārskata periodiem, un to iesniedz Komisijai (*Eurostat*) sešu mēnešu laikā pēc pārskata gada beigām. Pirmais pārskata gads ir 2008. gads.

7. pants

Statistika par atgriešanos

1. Dalībvalstis iesniedz Komisijai (*Eurostat*) statistiku par:

a) trešo valstu valstspiederīgo skaitu, kas nelegāli uzturas dalībvalstī un par kuriem ir pieņemts administratīvs vai tiesas lēmums vai akts, ar ko paziņo vai deklarē, ka viņu uzturēšanās ir nelegāla un ka viņiem jāatstāj dalībvalsts teritorija, sniedzot šo datu sadalījumu pēc minēto personu pilsonības;

b) trešo valstu valstspiederīgo skaitu, kuri faktiski ir atstājuši dalībvalsts teritoriju pēc administratīva vai tiesas lēmuma vai akta, kā minēts a) apakšpunktā, sniedzot sadalījumu pēc minēto personu pilsonības.

2. Šā panta 1. punktā minētā statistika attiecas uz viena kalendārā gada pārskata periodiem, un to iesniedz Komisijai (*Eurostat*) trīs mēnešu laikā pēc pārskata gada beigām. Pirmais pārskata gads ir 2008. gads.

3. Statistikā, kas minēta 1. punktā, neiekļauj trešo valstu valstspiederīgos, kas pārvietoti no vienas dalībvalsts uz citu dalībvalsti saskaņā ar Regulā (EK) Nr. 343/2003 un Regulā (EK) Nr. 1560/2003 noteikto mehānismu.

8. pants

Sīkāks papildu sadalījums

1. Komisija var pieņemt pasākumus saistībā ar šādu sīkāku papildu sadalījumu attiecībā uz šādu statistiku:

a) visā regulas 4. pantā minētajai statistikai – sadalījumu pēc:

i) pieprasījuma iesniegšanas gada;

b) regulas 4. panta 4. punktā minētajai statistikai – sadalījumu pēc:

i) personu skaita, uz kurām attiecas pieprasījums, lēmums un pārvietošana;

c) regulas 5. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajai statistikai – sadalījumu pēc:

i) vecuma;

ii) dzimuma;

d) regulas 5. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajai statistikai – sadalījumu pēc:

i) aizturēšanas pamatojuma;

ii) aizturēšanas vietas;

e) regulas 6. pantā minētajai statistikai – sadalījumu pēc:

i) gada, kurā pirmo reizi tika izsniegta uzturēšanās atļauja;

ii) vecuma;

iii) dzimuma;

f) regulas 7. pantā minētajai statistikai – sadalījumu pēc:

i) iemesla lēmumam vai aktam, kurš uzliek par pienākumu atstāt valsti;

ii) vecuma;

iii) dzimuma.

2. Sīkāku papildu sadalījumu, kas minēts 1. punktā, sniedz atsevišķi, bet ne šķērsklasificētu atbilstīgi 4. līdz 7. pantā paredzētajam sadalījumam.

3. Lemjot par to, vai jāpieprasa papildu sadalījums, Komisija apsver vajadzību pēc informācijas Kopienas politiku izstrādei un pārraudzībai, un apsver atbilstošu datu avotu un vajadzīgo līdzekļu pieejamību.

Sarunas par sīkākiem papildu sadalījumiem, kādi var būt vajadzīgi, lai piemērotu 4. līdz 7. panta prasības, uzsāk ne vēlāk kā 2009. gada 20. augustā. Agrākais pārskata gads, kurā ievieš papildu sadalījumus, ir 2010. gads.

9. pants

Datu avoti un kvalitātes standarti

1. Statistika balstās uz šādiem datu avotiem, ņemot vērā to pieejamību dalībvalstīs un saskaņā ar valsts tiesību aktiem un praksi:

a) administratīvo un tiesu darbību ieraksti;

b) reģistri attiecībā uz administratīvām darbībām;

- c) personu kopuma vai īpašas šī kopuma apakšgrupas reģistri;
- d) skaitīšanas;
- e) izlases veida apsekojumi;
- f) citi piemēroti avoti.

Statistikas apkopošanas procesā var izmantot zinātniski pamatotas un pienācīgi dokumentētas statistiskā novērtējuma metodes.

2. Dalībvalstis ziņo Komisijai (*Eurostat*) par izmantotajiem datu avotiem, šo avotu izvēles iemesliem, izvēlēto datu avotu ietekmi uz statistikas kvalitāti un izmantotajām statistiskā novērtējuma metodēm, kā arī regulāri informē Komisiju (*Eurostat*) par turpmākajām izmaiņām.

3. Pēc Komisijas (*Eurostat*) lūguma dalībvalstis sniedz tai visu nepieciešamo informāciju, lai novērtētu statistiskās informācijas kvalitāti, salīdzināmību un pilnīgumu.

4. Dalībvalstis nekavējoties informē Komisiju (*Eurostat*) par atbilstīgi šai regulai sniegtās statistikas pārskatīšanu un labojumiem un par jebkurām izmaiņām izmantotajās metodēs un datu avotos.

5. Pasākumus attiecībā uz atbilstošo datu nosūtīšanas formātu noteikšanu pieņem saskaņā ar 11. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru.

10. pants

Īstenošanas pasākumi

1. Šīs regulas īstenošanai vajadzīgos pasākumus, ar ko paredz noteikumus attiecībā uz piemērotiem formātiem datu nosūtīšanai, kā paredzēts 9. pantā, pieņem saskaņā ar 11. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru.

2. Saskaņā ar 11. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru pieņem turpmāk minētos pasākumus, kas vajadzīgi šīs regulas īstenošanai un ir paredzēti tās nebūtisku elementu grozīšanai, *inter alia*, to papildinot:

- a) 2. pantā 1. punktā izklāstīto definīciju atjaunināšana;

- b) dzimšanas valsts grupu, iepriekšējās un nākamās parastās dzīvesvietas valsts grupu un pilsonības grupu kategoriju noteikšana, kā paredzēts 3. panta 1. punktā;
- c) uzturēšanās atļauju izsniegšanas iemeslu kategoriju noteikšana, kā paredzēts 6. panta 1. punkta a) apakšpunktā;
- d) to sīkāku papildu sadalījumu un sadalījumu līmeņu noteikšana, kas jāpiemēro mainīgajiem lielumiem, kā paredzēts 8. pantā;
- e) noteikumu izstrāde attiecībā uz precizitāti un kvalitātes standartiem.

11. pants

Komiteja

1. Pieņemot īstenošanas pasākumus, Komisijai palīdz Statistikas programmu komiteja, kas izveidota ar Lēmumu 89/382/EEK, *Euratom*.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. un 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

12. pants

Ziņojums

Līdz 2012. gada 20. augustam un pēc tam reizi trijos gados Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par statistiku, kas apkopota atbilstoši šai regulai, un par tās kvalitāti.

13. pants

Atcelšana

Ar šo Regulu (EEK) Nr. 311/76 tiek atcelta.

14. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2007. gada 11. jūlijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
M. LOBO ANTUNES

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 863/2007

(2007. gada 11. jūlijs),

ar ko izveido mehānismu ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienību izveidei un ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2007/2004 attiecībā uz šo mehānismu, kā arī reglamentē pieaicināto amatpersonu pienākumus un pilnvaras

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 62. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 66. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

pēc apspriešanās ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

(1) Padome 2004. gada 26. oktobrī pieņēma Regulu (EK) Nr. 2007/2004 ⁽²⁾, ar ko izveido Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām ("Aģentūra").

(2) Dalībvalsts, kas saskaras ar apstākļiem, kuros nepieciešama pastiprināta tehniskā un operatīvā palīdzība pie tās ārējām robežām, var, neskarot Līguma 64. panta 2. punktu, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2007/2004 7. un 8. pantu prasīt Aģentūras palīdzību koordinēšanas veidā, ja ir iesaistītas citas dalībvalstis. Šādā situācijā Aģentūra var lemt par dalībvalstu robežsargu izvietošana ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienību veidā.

(3) Efektīva ārējo robežu pārvaldība, izmantojot kontroli un uzraudzību, palīdz apkarot nelegālu imigrāciju un cilvēku tirdzniecību un novērst jebkādus draudus dalībvalstu iekšējai drošībai, sabiedriskajai kārtībai, sabiedrības veselībai un starptautiskajām attiecībām. Robežkontrole ir ne tikai tās dalībvalsts interesēs, pie kuras ārējām robežām to veic, bet arī visu to dalībvalstu interesēs, kas ir atceļušas pārbaudes pie iekšējām robežām.

(4) Dalībvalstis ir atbildīgas par ārējo robežu kontroli. Ņemot vērā kritiskās situācijas, kuras dalībvalstīm nākas periodiski risināt saistībā ar to ārējām robežām, jo īpaši, kad ārējo robežu noteiktās vietās ierodas liels skaits trešo valstu valstspiederīgo, kas cenšas nelegāli iekļūt dalībvalstu teritorijā, var būt gadījumi, kad ir vajadzīgs atbalstīt dalībvalstis, nodrošinot tām atbilstošus un pietiekamus resursus, īpaši personālu.

(5) Pašreizējās iespējas efektīvas praktiskās palīdzības sniegšanai attiecībā uz personu kontroli pie ārējām robežām un ārējo robežu uzraudzību Eiropas mērogā nevar uzskatīt par pietiekamām, jo īpaši attiecībā uz gadījumiem, kad dalībvalstīm jārisina situācijas, kad ierodas liels skaits trešo valstu valstspiederīgo, kas mēģina nelegāli iekļūt dalībvalstu teritorijā.

(6) Dalībvalstij tāpēc vajadzētu būt iespējai pieprasīt, lai tās teritorijā Aģentūras struktūrā tiktu izvietotas ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienības, kurās ir īpaši apmācīti eksperti no citām dalībvalstīm, lai sniegtu īslaicīgu palīdzību minētās dalībvalsts robežsargiem. Ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienību izvietošana veicinās dalībvalstu lielāku solidaritāti un savstarpējo palīdzību.

(7) Ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienību izvietošana, lai sniegtu palīdzību uz ierobežotu laikposmu, būtu jānotiek neatliekamās un ārkārtas situācijās. Šīs situācijas ir gadījumi, kad kādā dalībvalstī ierodas liels skaits trešo valstu valstspiederīgo, kuri mēģina nelegāli iekļūt tās teritorijā, un tāpēc ir nepieciešams steidzams risinājums, un kad ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienību izvietošana veicinātu šīs problēmas efektīvu atrisināšanu. Ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienības nav paredzētas, lai sniegtu ilgtermiņa palīdzību.

(8) Ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienības rīkosies atkarībā no plānotiem uzdevumiem, no pieejamības un no dislokācijas biežuma. Lai nodrošinātu efektīvu darbību, dalībvalstīm būtu jādara pieejams atbilstīgs skaits robežsargu ("gatavības rezerve"), kas jo īpaši atspoguļotu šo valstu pašu robežsardzes organizāciju specializāciju un apmērus. Tāpēc dalībvalstīm būtu jāizveido valsts ekspertu rezerves, lai paaugstinātu šīs regulas efektivitāti. Aģentūrai būtu jāņem vērā dalībvalstu atšķirīgais lielums un robežsardzes organizāciju tehniskā specializācija.

(9) Daudzu dalībvalstu paraugprakse liecina par to, ka ziņas par pieejamo robežsargu specializāciju (iemaņām un kvalifikāciju) pirms to izvietošanas būtiski veicina operāciju plānošanu un vadību. Tādēļ Aģentūrai būtu jānosaka to robežsargu specializācija un kopējais skaits, kas iekļaujami ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienībās.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2007. gada 26. aprīļa Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2007. gada 12. jūnija Lēmums.

⁽²⁾ OV L 349, 25.11.2004., 1. lpp.

- (10) Tādēļ būtu jāizveido mehānisms ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienību izveidei, kas dotu gan Aģentūrai, gan dalībvalstīm pietiekamu elastību un ar kura palīdzību būtu iespējams nodrošināt augstu lietderīguma un efektivitātes līmeni pasākumu laikā.
- (11) Aģentūrai būtu, *inter alia*, jākoordinē ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienību sastāvs, apmācības un izvietošana. Tādēļ Regulā (EK) Nr. 2007/2004 ir nepieciešams iekļaut jaunus noteikumus par Aģentūras uzdevumiem, kas attiecas uz minētajām vienībām.
- (12) Ja kādā dalībvalstī ierodas liels skaits trešo valstu valstspiederīgo, kuri mēģina nelegāli iekļūt tās teritorijā, vai ja citi neparedzēti apstākļi būtiski ietekmē valsts uzdevumu pildīšanu, tā var atturēties no savu valsts robežsargu nosūtīšanas izvietojumam.
- (13) Lai nodrošinātu efektīvu sadarbību ar valstu robežsardzi, vienību dalībniekiem vajadzētu būt spējīgiem īstenot pienākumus, kas saistīti ar personu kontroli pie ārējām robežām un ārējo robežu uzraudzību izvietojuma laikā dalībvalsts teritorijā, kas pieprasa viņu palīdzību.
- (14) Tāpat būtu jāturpina pilnveidot Aģentūras koordinēto kopīgo pasākumu efektivitāti, nodrošinot iespēju pieaicinātajām citu dalībvalstu amatpersonām īslaicīgi pildīt pienākumus, kas saistīti ar personu kontroli pie ārējām robežām un ārējo robežu uzraudzību.
- (15) Tādēļ Regulā (EK) Nr. 2007/2004 ir vajadzīgs iekļaut jaunus noteikumus par uzdevumiem un pilnvarām pieaicinātajām amatpersonām, kas Aģentūras struktūrā ir izvietotas citā dalībvalstī pēc tās pieprasījuma.
- (16) Šī regula veicina to, lai pareizi tiktu piemērota Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 562/2006 (2006. gada 15. marts), ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) ⁽¹⁾. Šajā sakarā vienību dalībniekiem un pieaicinātajām amatpersonām, veicot robežu kontroli un robežu uzraudzību, nevajadzētu diskriminēt personas dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ. Visiem pasākumiem, ko amatpersonas veic, pildot savus pienākumus un īstenojot pilnvaras, vajadzētu būt samērīgiem ar šo pasākumu mērķiem.
- (17) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un ņemti vērā principi, kas atzīti jo īpaši Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Tā būtu jāpiemēro saskaņā ar dalībvalstu saistībām attiecībā uz starptautisko aizsardzību un neregulārošanu.
- (18) Šī regula būtu jāpiemēro, stingri ievērojot starptautisko jūras tiesību noteikumus, bet īpaši tos, kuri attiecas uz meklēšanu un glābšanu.
- (19) Uz personas datu apstrādi, ko dalībvalstis veic, piemērojot šo regulu, attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽²⁾.
- (20) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienības Padomi un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā ⁽³⁾ – šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta 1. panta A punktā Padomes Lēmumā 1999/437/EK ⁽⁴⁾ par dažiem pasākumiem minētā nolīguma piemērošanai.
- (21) Attiecībā uz Šveici – saskaņā ar Nolīgumu, kas parakstīts starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā, – šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta A punktā, to lasot saistībā ar 4. panta 1. punktu Padomes Lēmumā 2004/849/EK ⁽⁵⁾ un Padomes Lēmumā 2004/860/EK ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ OV L 105, 13.4.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽³⁾ OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.

⁽⁵⁾ Padomes Lēmums 2004/849/EK (2004. gada 25. oktobris) par Nolīguma parakstīšanu Eiropas Savienības vārdā starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā un par dažu tā noteikumu provizorisks piemērošanu (OV L 368, 15.12.2004., 26. lpp.).

⁽⁶⁾ Padomes Lēmums 2004/860/EK (2004. gada 25. oktobris) par Nolīguma parakstīšanu Eiropas Kopienas vārdā starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā un par dažu tā noteikumu provizorisks piemērošanu (OV L 370, 17.12.2004., 78. lpp.).

(22) Saskaņā ar 1. un 2. punktu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Dānijai šī regula nav saistoša un neattiecas uz to. Tā kā šī regula papildina Šengenas *acquis* atbilstīgi Eiropas Kopienas dibināšanas līguma trešās daļas IV sadaļai, Dānijai saskaņā ar minētā protokola 5. pantu sešos mēnešos pēc šīs regulas pieņemšanas dienas būtu jāizlemj, vai tā šo regulu transponēs savos tiesību aktos.

(23) Šī regula papildina tos Šengenas *acquis* noteikumus, kuru īstenošanā Apvienotā Karaliste nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2000/365/EK (2000. gada 29. maijs) par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā ⁽¹⁾. Tādēļ Apvienotā Karaliste nepiedalās tās pieņemšanā, un tā nav Apvienotajai Karalistei saistoša un neattiecas uz to.

(24) Šī regula papildina tos Šengenas *acquis* noteikumus, kuru īstenošanā Īrija nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2002/192/EK (2002. gada 28. februāris) par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā ⁽²⁾. Tādēļ Īrija nepiedalās tās pieņemšanā, un tā nav Īrijai saistoša un neattiecas uz to.

(25) Šīs regulas 6. panta 8. punkts un 9. punkts tiktāl, ciktāl tie attiecas uz pieejas nodrošināšanu Šengenas Informācijas sistēmai, veido noteikumus, kuri attīsta Šengenas *acquis* vai ir citādi saistīti ar to 2003. gada Pievienošanās akta 3. panta 2. punkta un 2005. gada Pievienošanās akta 4. panta 2. punkta nozīmē,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets

1. Ar šo regulu izveido mehānismu, lai pieprasītājai dalībvalstij, kas saskaras ar neatliekamas un ārkārtējas steidzamības situāciju, jo īpaši gadījumos, kad noteiktās ārējo robežu vietās ierodas liels skaits trešo valstu valstspiederīgo, kas cenšas nelegāli iekļūt dalībvalsts teritorijā, sniegtu ātru operatīvo palīdzību ierobežotā laika posmā, izmantojot ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienības (turpmāk "vienības"). Šajā regulā ir arī noteikti pienākumi, kas jāveic, un pilnvaras, kuras jāīsteno vienību dalībniekiem pasākumos, kas notiek dalībvalstī, kura nav viņu dalībvalsts.

⁽¹⁾ OV L 131, 1.6.2000., 43. lpp.

⁽²⁾ OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.

2. Ar šo regulu groza Regulu (EK) Nr. 2007/2004 attiecībā uz mehānisma izveidi, kā minēts 1. punktā, ar mērķi noteikt pienākumus, kas jāveic, un pilnvaras, kas jāīsteno dalībvalstu robežsargiem, kuri piedalās kopīgos pasākumos un eksperimentālos projektos citā dalībvalstī.

3. Pieprasītājai dalībvalstij sniedz vajadzīgo tehnisko palīdzību saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2007/2004 7. un 8. pantu.

2. pants

Piemērošanas joma

Šo regulu piemēro, neskarot bēgļu un personu, kuras meklē starptautisku aizsardzību, tiesības, jo īpaši saistībā ar neregatvīšanu.

I NODAĻA

ĀTRĀS REAĢĒŠANAS ROBEŽAPSARDZES VIENĪBAS

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "Aģentūra" ir Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām;
- 2) "vienību dalībnieki" ir dalībvalstu robežsargi, kuri ir dienestā ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienībās un kuri nav uzņēmējas dalībvalsts robežsargi;
- 3) "pieprasītāja dalībvalsts" ir dalībvalsts, kuras kompetentās iestādes pieprasa Aģentūrai izvietot ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienības tās teritorijā;
- 4) "uzņēmēja dalībvalsts" ir dalībvalsts, kuras teritorijā izvietota ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienības;
- 5) "piederības dalībvalsts" ir dalībvalsts, kuras robežsargs ir vienības dalībnieks.

4. pants

Ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienību sastāvs un izvietošana

1. Vienību sastāvu nosaka Aģentūra saskaņā ar 8.b pantu Regulā (EK) Nr. 2007/2004, kura grozīta ar šo regulu. To izvietotānu vada saskaņā ar minētās regulas 8.d pantu.

2. Pēc Aģentūras izpilddirektora priekšlikuma Aģentūras valde ar trīs ceturtdaļu balsu vairākumu lemj par to robežsargu specializāciju un kopējo skaitu, kas ir iekļaujami vienībās (gatavības rezervē). Tāda pati procedūra attiecas uz jebkurām turpmākām izmaiņām gatavības rezerves robežsargu specializācijā un kopējā skaitā. Dalībvalstis piedalās gatavības rezerves komplektēšanā, izmantojot savas valsts ekspertu rezervi, kas izveidota, pamatojoties uz dažādu noteikto specializāciju, un izvirza robežsargus ar nepieciešamo specializāciju.

3. Dalībvalstis izpilda Aģentūras lūgumu nodrošināt robežsargu pieejamību izvietojumam, izņemot gadījumu, ja kādā dalībvalstī pastāv ārkārtas situācija, kas būtiski ietekmē valsts uzdevumu izpildi. Piederības dalībvalsts neatkarība attiecībā uz personāla izvēli un to izvietojuma ilgumu netiek skarta.

4. Izdevumus, kas saistīti ar 1. punktā minētajām darbībām, sedz Aģentūra saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2007/2004 8.h pantu.

5. pants

Norādījumi ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienībām

1. Vienību izvietojuma laikā norādījumus vienībām dod uzņēmēja dalībvalsts saskaņā ar darbības plānu, kas norādīts Regulas (EK) Nr. 2007/2004 8.e pantā.

2. Aģentūra ar sava koordinatora starpniecību, kā minēts Regulas (EK) 2007/2004 8.g pantā, var paust uzņēmējai dalībvalstij savu viedokli par norādījumiem. Ja tā ir šādi rīkojusies, uzņēmēja dalībvalsts ņem vērā šo viedokli.

3. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2007/2004 8.g pantu uzņēmēja dalībvalsts sniedz koordinatoram visu vajadzīgo palīdzību, tostarp neierobežotu pieeju vienībām visu izvietojuma laiku.

6. pants

Vienību dalībnieku pienākumi un pilnvaras

1. Vienību dalībniekiem ir tiesības pildīt visus pienākumus un īstenot jebkādas pilnvaras, kuras attiecas uz robežu kontroli un robežu uzraudzību saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 562/2006 un kuras ir nepieciešamas minētās regulas mērķu īstenošanai. Katras izvietojuma modalitātes precizē izvietojuma darbības plānā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2007/2004 8.e pantu.

2. Vienību dalībnieki, veicot pienākumus un īstenojot pilnvaras, pilnībā ievēro cilvēka cieņu. Visiem pasākumiem, ko darbinieki veic, pildot savus pienākumus un īstenojot pilnvaras, jābūt samērīgiem ar šo pasākumu mērķiem. Vienību dalībnieki, veicot pienākumus un īstenojot pilnvaras, nedrīkst diskriminēt personas dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ.

3. Vienību dalībnieki var pildīt pienākumus un īstenot pilnvaras tikai, pamatojoties uz uzņēmējas dalībvalsts robežsargu norādījumiem un parasti viņu klātbūtnē.

4. Vienību dalībnieki, pildot pienākumus un īstenojot pilnvaras, valkā savas uniformas. Virs savām uniformām viņi valkā zilu piedurknes apsēju ar Eiropas Savienības un Aģentūras zīmotni, kas norāda uz viņu dalību vienību izvietojumā. Lai uzņēmējas dalībvalsts iestādes un pilsoņi varētu identificēt vienību dalībniekus, tiem vienmēr ir līdzi akreditācijas dokuments, kā norādīts 8. pantā, uzrādīšanai pēc pieprasījuma.

5. Pildot pienākumus, vienību dalībnieki var nēsāt dienesta ieročus, munīciju un aprīkojumu, kā tas ir atļauts saskaņā ar piederības dalībvalsts tiesību aktiem. Tomēr uzņēmēja dalībvalsts var aizliegt dažu dienesta ieroču, atsevišķu veidu munīcijas un aprīkojuma nēsāšanu, ja tās tiesību aktos pastāv šādi noteikumi attiecībā uz valsts robežsargiem. Uzņēmēja dalībvalsts pirms robežapsardzes vienību izvietojuma informē Aģentūru par atļautajiem dienesta ieročiem, munīciju un aprīkojumu, kā arī par to izmantošanas nosacījumiem. Aģentūra minēto informāciju dara pieejamu visām dalībvalstīm, kas piedalās izvietojumā.

6. Pildot pienākumus un īstenojot pilnvaras, vienību dalībnieki ir pilnvaroti pielietot spēku, tostarp dienesta ieročus, munīciju un aprīkojumu tikai ar piederības valsts un uzņēmējas dalībvalsts piekrišanu, uzņēmējas dalībvalsts robežsargu klātbūtnē un saskaņā ar uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem.

7. Atkāpjoties no 6. punkta noteikumiem, dienesta ieročus, munīciju un aprīkojumu var izmantot likumīgas pašaizsardzības nolūkā un lai likumīgi aizsargātu vienību dalībniekus vai citas personas saskaņā ar uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem.

8. Šajā regulā uzņēmēja dalībvalsts var atļaut vienību dalībniekiem piekļūt savas valsts un Eiropas datu bāzēm, kuras ir vajadzīgas robežu kontrolei un uzraudzībai. Vienību dalībnieki izmanto piekļuvi tikai tādiem datiem, kas ir vajadzīgi to pienākumu pildīšanai un pilnvaru īstenošanai. Uzņēmēja dalībvalsts pirms robežapsardzes vienību izvietojuma informē Aģentūru par savas valsts un Eiropas datu bāzēm, kurām ir atļauta piekļuve. Aģentūra minēto informāciju dara pieejamu visām dalībvalstīm, kas piedalās izvietojumā.

9. Piekļuvi, kā minēts 8. punktā, veic saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem un uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem datu aizsardzības jomā.

10. Lēmumu par iecelšanas atteikumu atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 562/2006 13. pantam pieņem tikai uzņēmējas dalībvalsts robežsargi.

7. pants

Vienību dalībnieku statuss, tiesības un pienākumi

1. Vienību dalībnieki saglabā savas attiecīgās dalībvalsts robežsarga statusu un saņem atalgojumu no tās.

2. Robežsargi, kuri ir iekļauti ātrās reaģēšanas rezervē atbilstoši 4. pantam, piedalās padziļinātā apmācībā, kas attiecas uz viņu uzdevumiem un pilnvarām, kā arī regulārās praktiskajās nodarbībās, ko vada Aģentūra saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2007/2004 8.c pantu.

3. Robežsargi saņem dienas naudu, un viņiem apmaksā uzturēšanās izdevumus par laiku, ko tie pavadā, piedaloties apmācībās un praktiskajās nodarbībās, ko organizē Aģentūra, un par laiku, ko tie pavadā izvietojumā vienību dalībnieku statusā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2007/2004 8.h pantu.

8. pants

Akreditācijas dokuments

1. Aģentūra sadarbībā ar uzņēmēju dalībvalsti vienību dalībniekiem izsniedz dokumentu uzņēmējas dalībvalsts oficiālajā valstī valodā un vēl vienā no Eiropas Savienības iestāžu oficiālajām valodām, lai identificētu viņus un apliecinātu šāda dokumenta turētāja tiesības pildīt pienākumus un īstenot pilnvaras, kā minēts 6. panta 1. punktā. Dokumentā ir iekļauti šādi dati par vienības dalībnieku:

- a) vārds un valstspiederība;
- b) dienesta pakāpe un
- c) nesen uzņemta fotogrāfija digitālā formātā.

2. Pēc vienības izvietojuma beigām dokuments ir jāatdod Aģentūrai.

9. pants

Piemērojamie tiesību akti

1. Veicot pienākumus un īstenojot pilnvaras, kas minētas 6. panta 1. punktā, vienību dalībnieki ievēro Kopienas tiesību aktus un uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktus.

2. Veicot pienākumus un īstenojot pilnvaras, kā minēts 6. panta 1. punktā, vienību dalībniekiem turpina piemērot to piederības dalībvalstu disciplinārsodus.

3. Īpaši noteikumi attiecībā uz dienesta ieroču, munīcijas un aprīkojuma nēsāšanu un izmantošanu, kā arī spēka lietošanu ir izklāstīti 6. panta 5., 6. un 7. punktā.

4. Īpaši noteikumi attiecībā uz civiltiesisko atbildību un kriminālatbildību ir izklāstīti attiecīgi 10. un 11. pantā.

10. pants

Civiltiesiskā atbildība

1. Ja vienību dalībnieki darbojas uzņēmējā dalībvalstī, šī dalībvalsts saskaņā tās tiesību aktiem ir atbildīga par visiem zaudējumiem, ko šie dalībnieki nodarījuši, īstenojot pasākumus.

2. Ja šādi zaudējumi rodas rupjas neuzmanības vai tīšas nevērības dēļ, uzņēmēja dalībvalsts var vērsties pie piederības dalībvalsts, lai piederības dalībvalsts atmaksātu līdzekļus, ko uzņēmēja dalībvalsts ir izmaksājusi cietušajiem vai viņu likumīgajiem pārstāvjiem.

3. Neskarot dalībvalstu tiesību īstenošanu attiecībā uz trešām personām, ikviena no dalībvalstīm atsauc prasības pret uzņēmēju dalībvalsti vai jebkuru citu dalībvalsti par tās nodarītajiem zaudējumiem, izņemot gadījumus, kad tie radušies rupjas neuzmanības vai tīšas nevērības dēļ.

4. Par jebkuru strīdu starp dalībvalstīm saistībā ar 2. un 3. punkta piemērošanu, kuru nevar atrisināt savstarpēju sarunu ceļā, dalībvalstis iesniedz pieteikumu Eiropas Kopienas Tiesai saskaņā ar Līguma 239. pantu.

5. Neskarot dalībvalstu tiesību īstenošanu attiecībā uz trešām personām, izmaksas, kuras radušās tādēļ, ka izvietojuma laikā bojāts Aģentūras aprīkojums, sedz Aģentūra, izņemot tos gadījumus, kad tie radušies rupjas neuzmanības vai tīšas nevērības dēļ.

11. pants

Kriminālatbildība

Vienību izvietojuma laikā vienību dalībniekiem piemēro tādas pašas noteikumus kā uzņēmējas dalībvalsts darbiniekiem attiecībā uz kriminālpārkāpumiem, kas izdarīti pret viņiem vai ko viņi izdarījuši.

II NODAĻA

GROZĪJUMI REGULĀ (EK) Nr. 2007/2004

12. pants

Grozījums

Regulu (EK) Nr. 2007/2004 groza šādi:

1. 1. panta 4. punktu svītro.

2. Iekļauj šādu pantu:

“1.a pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “dalībvalstu ārējās robežas” irdalībvalstu sauszemes un jūras robežas, lidostas un jūras ostas, kam piemēro Kopienas tiesību aktu noteikumus par to, kā personas šķērso ārējās robežas;
- 2) “uzņēmēja dalībvalsts” ir dalībvalsts, kuras teritorijā izvieto ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienību, īsteno kopīgos pasākumus vai eksperimentālos projektus;
- 3) “piederības dalībvalsts” ir dalībvalsts, kurā vienības dalībnieks vai pieaicinātais darbinieks ir robežsargs;
- 4) “vienības dalībnieki” ir dalībvalstu robežsargi, kas dienē ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienībā un kuri nav uzņēmējas dalībvalsts robežsargi;
- 5) “pieprasītāja dalībvalsts” ir dalībvalsts, kuras kompetentās iestādes pieprasa Aģentūrai izvietot ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienību tās teritorijā;
- 6) “pieaicinātās amatpersonas” ir citu dalībvalstu robežsardzes amatpersonas, kuras nav uzņēmējas dalībvalsts robežsardzes amatpersonas, kas piedalās kopīgajos pasākumos un eksperimentālajos projektos.”

3. Regulas 2. panta 1. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“g) izvietot ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienības dalībvalstī saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 863/2007 (2007. gada 11. jūlijs), ar ko izveido mehānismu ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienību izveidei un ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2007/2004 attiecībā uz šo mehānismu, kā arī reglamentē pieaicināto amatpersonu pienākumus un pilnvaras (*).”

(*) OV L 199, 31.7.2007., 30. lpp.”

4. Regulas 8. panta 3. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

“3. Aģentūra var iegādāties tehnisko aprīkojumu ārējo robežu kontrolei un uzraudzībai, lai to izmantotu tās ekspertu un ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienības struktūrā, kamēr tie/tās izvietoti(-as) attiecīgajā(-ās) dalībvalstī(-īs).”

5. Iekļauj šādus pantus:

“8.a pants

Ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienības

Saņemot lūgumu no dalībvalsts, kas saskaras ar neatliekamas un ārkārtējas steidzamības situāciju, jo īpaši gadījumos, kad noteiktās ārējo robežu vietās ierodas liels skaits trešo valstu valstspiederīgo, kas mēģina nelegāli iekļūt dalībvalsts teritorijā, Aģentūra uz ierobežotu laiku var izvietot vienu vai vairākas ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienības (turpmāk “vienības”) pieprasītājas dalībvalsts teritorijā uz piemērotu laikposmu saskaņā ar 4. pantu Regulā (EK) Nr. 863/2007.

8.b pants

Vienību sastāvs

1. Šīs regulas 8.a pantā aprakstītajā situācijā dalībvalstis pēc Aģentūras lūguma nekavējoties dara zināmu to valsts rezervē iekļauto robežsargu skaitu, vārdus un specializāciju, kurus tās var piecu dienu laikā iekļaut vienības sastāvā. Dalībvalstis izpilda Aģentūras lūgumu nodrošināt robežsargu pieejamību izvietošanai, izņemot gadījumu, ja tajās pastāv ārkārtas situācija, kas būtiski ietekmē valsts uzdevumu izpildi.

2. Nosakot vienības sastāvu izvietošanai, izpilddirektors ņem vērā īpašos apstākļus, kas radušies pieprasītājai dalībvalstij. Vienību komplektē saskaņā ar darbības plānu, kas minēts 8.e pantā.

8.c pants

Apmācība un praktiskās nodarbības

Aģentūra nodrošina gatavības rezervē iekļautajiem robežsargiem, kā minēts 4. panta 2. punktā Regulā (EK) Nr. 863/2007, padziļinātas apmācības, kas ir būtiskas viņu pienākumu veikšanai. Tā arī vada regulāras praktiskās nodarbības robežsargiem saskaņā ar padziļinātas apmācības un praktisko nodarbību grafiku, kas noteikts Aģentūras gada darba programmā.

8.d pants**Procedūra lēmuma pieņemšanai par vienību izvietojumu**

1. Pieprasījumā vienību izvietojumam saskaņā ar 8.a pantu iekļauj situācijas aprakstu, iespējamās mērķus un paredzamās izvietojuma vajadzības. Vajadzības gadījumā izpilddirektors var nosūtīt Aģentūras ekspertu situācijas novērtēšanai pie pieprasītājas dalībvalsts ārējām robežām.

2. Izpilddirektors nekavējoties informē valdi par dalībvalsts lūgumu izvietot vienības.

3. Pieņemot lēmumu par dalībvalsts pieprasījumu, izpilddirektors ņem vērā Aģentūras riska analīzes rezultātus, kā arī jebkuru citu būtisku informāciju, ko sniegusi pieprasītāja dalībvalsts vai cita dalībvalsts.

4. Izpilddirektors pieņem lēmumu par pieprasījumu vienību izvietojumam pēc iespējas ātrāk un ne vēlāk kā piecas darba dienas pēc minētā pieprasījuma saņemšanas dienas. Izpilddirektors rakstveidā paziņo par lēmumu vienlaicīgi pieprasītājai dalībvalstij un valdei. Lēmumā norāda galvenos apsvērumus, kas ir tā pamatā.

5. Ja izpilddirektors pieņem lēmumu izvietot vienu vai vairākas vienības, Aģentūrai un pieprasītājai dalībvalstij ir nekavējoties jāizveido darbības plāns saskaņā ar 8.e pantu.

6. Tiklīdz ir panākta vienošanās par darbības plānu, izpilddirektors informē dalībvalstis, par to robežsargu skaitu un specializāciju, kurus ir paredzēts nodarbināt vienībās. Šo informāciju rakstveidā sniedz valstu kontaktpunktiem, kas izveidoti saskaņā ar 8.f pantu, un tajā ietver datumu, kad paredzēts sākt izvietojumu. Jāiesniedz arī darbības plāna eksemplārs.

7. Izpilddirektora prombūtnes vai slimības laikā lēmumu saistībā ar vienību izvietojumu pieņem izpilddirektora vietnieks.

8. Dalībvalstis pēc Aģentūras lūguma nodrošina robežsargu pieejamību izvietojumam, izņemot gadījumus, ja kādā no tām pastāv ārkārtas situācija, kas būtiski ietekmē valsts uzdevumu izpildi.

9. Vienības izvietojumu ne vēlāk kā piecas darba dienas pēc dienas, kad izpilddirektors un pieprasītāja dalībvalsts vienojušās par darbības plānu.

8.e pants**Darbības plāns**

1. Izpilddirektors un pieprasītāja dalībvalsts vienojas par darbības plānu, kurā ietverti detalizēti nosacījumi vienību izvietojumam. Darbības plānā iekļauj šādas ziņas:

- a) situācijas apraksts ar *modus operandi* un izvietojuma mērķi, tostarp operatīvais mērķis;
- b) paredzamais vienību izvietojuma ilgums;
- c) ģeogrāfiskā atbildības teritorija pieprasītājā dalībvalstī, kur tiks izvietotas vienības;
- d) uzdevumu apraksts un īpaši norādījumi vienību dalībniekiem uzņēmējā dalībvalstī, tostarp par pieļaujamo piekļuvi datu bāzēm un par atļautajiem dienesta ieročiem, munīciju un aprīkojumu;
- e) vienību sastāvs;
- f) to uzņēmējas dalībvalsts robežsargu, kas atbildīgi par sadarbību ar vienībām un, jo īpaši, kas komandē vienības izvietojuma laikā, vārdi un dienesta pakāpes, un vienību vieta komandķēdē;
- g) tehniskais aprīkojums, kas izvietojams kopā ar vienībām saskaņā ar 8. pantu.

2. Aģentūras izpilddirektoram un pieprasītājai dalībvalstij ir jāvienojas par visiem grozījumiem un pielāgojumiem darbības plānā. Grozītā vai pieņemtā darbības plāna kopiju Aģentūra nekavējoties nosūta iesaistītajām dalībvalstīm.

8.f pants**Valsts kontaktpunkts**

Dalībvalstis nozīmē valsts kontaktpunktu saziņai ar Aģentūru par visiem jautājumiem, kas attiecas uz vienībām. Ar valsts kontaktpunktu ir iespējams sazināties jebkurā laikā.

8.g pants**Koordinators**

1. Izpilddirektors ieceļ vienu vai vairākus ekspertus no Aģentūras darbinieku vidus, ko izvieto koordinators statūstā. Par koordinators ieceļšanu izpilddirektors paziņo uzņēmējai dalībvalstij.

2. Koordinators rīkojas Aģentūras vārdā par visiem vienību izvietojuma aspektiem. Koordinators jo īpaši:

- a) īsteno saskarnes funkcijas starp Aģentūru un uzņēmēju dalībvalsti;

b) īsteno saskarnes funkcijas starp Aģentūru un vienību dalībniekiem, sniedzot palīdzību Aģentūras vārdā visos jautājumos, kas saistīti ar nosacījumiem to izvietojšanai vienību sastāvā;

c) uzrauga darbības plāna atbilstīgu īstenošanu;

d) ziņo Aģentūrai par visiem vienību izvietojšanas aspektiem.

3. Atbilstīgi 25. panta 3. punkta f) apakšpunktam izpildedzītājs var pilnvarot koordinātoru sniegt palīdzību, lai risinātu jebkādas nesaskaņas par darbības plāna īstenošanu un par vienību izvietojšanu.

4. Veicot savus pienākumus, koordinātors pilda tikai Aģentūras norādījumus.

8.h pants

Izmaksas

1. Aģentūra pilnībā sedz šādas izmaksas, kas dalībvalstīm rodas, nodrošinot savas valsts robežsargu pieejamību 8.a un 8.c pantā minētajiem mērķiem:

a) ceļa izdevumi no piederības dalībvalsts uz uzņēmēju dalībvalsti un no uzņēmējas dalībvalsts uz piederības dalībvalsti;

b) ar vakcināciju saistītās izmaksas;

c) ar īpašām apdrošināšanas vajadzībām saistītās izmaksas;

d) ar veselības aprūpi saistītās izmaksas;

e) dienas naudas, tostarp uzturēšanās izdevumi;

f) izmaksas saistībā ar Aģentūras tehnisko aprīkojumu.

2. Valde izstrādā precīzus noteikumus par vienību dalībnieku dienas naudas maksāšanu."

6. Regulas 10. pantu aizstāj ar šādu tekstu:

"10. pants

Pieaicināto amatpersonu pilnvaras un pienākumi

1. Pieaicinātajām amatpersonām ir tiesības veikt visus pienākumus un īstenot visas pilnvaras robežu kontroles vai robežu uzraudzības jomā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 562/2006 (2006. gada 15. marts), ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) (*), un kuras ir vajadzīgas šīs regulas mērķu īstenošanai.

2. Veicot savus pienākumus un īstenojot savas pilnvaras, pieaicinātās amatpersonas ievēro Kopienas tiesību aktus un uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktus.

3. Pieaicinātās amatpersonas drīkst pildīt pienākumus un īstenot pilnvaras tikai, pamatojoties uz uzņēmējas dalībvalsts robežsargu norādījumiem un parasti viņu klātbūtnē.

4. Pildot pienākumus un īstenojot pilnvaras, pieaicinātās amatpersonas valkā savu uniformu. Vīrs savām uniformām viņi valkā zilu piedurknes apsēju ar Eiropas Savienības un Aģentūras zīmotni, kas norāda uz viņu dalību kopīgajā pasākumā vai eksperimentālajā projektā. Lai uzņēmējas dalībvalsts iestādes un iedzīvotāji varētu identificēt pieaicinātās amatpersonas un vienību dalībniekus, viņiem vienmēr ir līdzīgs akreditācijas dokuments, kā norādīts 10.a pantā, uzrādīšanai pēc pieprasījuma.

5. Atkāpjoties no 2. punkta noteikumiem, pieaicinātās amatpersonas, pildot pienākumus un īstenojot pilnvaras, ir pilnvarotas nēsāt dienesta ieročus, munīciju un aprīkojumu atbilstīgi piederības dalībvalsts tiesību aktiem. Tomēr uzņēmēja dalībvalsts var aizliegt dažu dienesta ieroču, atsevišķu veidu munīcijas un aprīkojuma nēsāšanu, ja tās tiesību aktos pastāv šādi noteikumi attiecībā uz valsts robežsargiem. Uzņēmējas dalībvalstis pirms pieaicināto amatpersonu izvietojšanas informē Aģentūru par atļautajiem dienesta ieročiem, munīciju un aprīkojumu, kā arī par to izmantošanas nosacījumiem. Aģentūra minēto informāciju dara pieejamu dalībvalstīm.

6. Atkāpjoties no 2. punkta noteikumiem, pieaicinātās amatpersonas, pildot pienākumus un īstenojot pilnvaras, ir pilnvarotas pielietot spēku, tostarp dienesta ieročus, munīciju un aprīkojumu, ar piederības dalībvalsts un uzņēmējas dalībvalsts piekrišanu, uzņēmējas dalībvalsts robežsargu klātbūtnē un atbilstīgi uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem.

7. Atkāpjoties no 6. panta noteikumiem, dienesta ieročus munīciju un aprīkojumu var izmantot likumīgai paš aizsardzībai un lai likumīgi aizsargātu pieaicinātās amatpersonas vai citas personas saskaņā ar uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem.

8. Šajā regulā uzņēmēja dalībvalsts var atļaut pieaicinātajām amatpersonām piekļūt savas valsts un Eiropas datu bāzēm, kuras ir vajadzīgas robežu kontrolei un uzraudzībai. Pieaicinātās amatpersonas izmanto piekļuvi tikai tādiem datiem, kas ir vajadzīgi to pienākumu pildīšanai un pilnvaru īstenošanai. Dalībvalstis pirms pieaicināto amatpersonu izvietojšanas informē Aģentūru par savas valsts un Eiropas datu bāzēm, kurām ir atļauta piekļuve. Aģentūra minēto informāciju dara pieejamu visām dalībvalstīm, kas piedalās izvietojšanā.

9. Panta 8. punktā minētā informācijas iegūšana notiek saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem un uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem datu aizsardzības jomā.

10. Lēmumu par iecelšanas atteikumu atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 562/2006 13. pantam pieņem tikai uzņēmējas dalībvalsts robežsargi.

10.a pants

Akreditācijas dokuments

1. Aģentūra sadarbībā ar uzņēmēju dalībvalsti pieaicinātajām amatpersonām izsniedz dokumentu uzņēmējas dalībvalsts valodā un vēl vienā Eiropas Savienības iestāžu oficiālajā valodā, lai identificētu viņus un apliecinātu šāda dokumenta turētāja tiesības pildīt pienākumus un īstenot pilnvaras, kā minēts 10. panta 1. punktā. Dokumentos tiek iekļauti šādi dati:

- a) vārds un valstspiederība;
- b) dienesta pakāpe un
- c) nesē uzņemta fotogrāfija digitālā formātā.

2. Pēc kopīgā pasākuma vai eksperimentālā projekta beigām šo dokumentu nodod atpakaļ Aģentūrai.

10.b pants

Civiltiesiskā atbildība

1. Kad pieaicinātās amatpersonas darbojas uzņēmējā dalībvalstī, šī dalībvalsts ir atbildīga atbilstīgi tās tiesību aktiem par visiem zaudējumiem, ko šie darbinieki radījuši pasākumu laikā.

2. Ja šādi zaudējumi rodas rupjas neuzmanības vai tišas nevērības dēļ, uzņēmēja dalībvalsts var vērsties pie piederības dalībvalsts, lai piederības dalībvalsts atmaksātu līdzekļus, ko uzņēmēja dalībvalsts ir izmaksājusi cietušajiem vai viņu likumīgajiem pārstāvjiem.

3. Neskarot dalībvalstu tiesību īstenošanu attiecībā uz trešām personām, ikviena no dalībvalstīm atsauc prasības pret uzņēmēju dalībvalsti vai jebkuru citu dalībvalsti par tās nodarītajiem zaudējumiem, izņemot gadījumus, kad tie radušies rupjas neuzmanības vai tišas nevērības dēļ.

4. Par jebkuru strīdu starp dalībvalstīm saistībā ar 2. un 3. punkta piemērošanu, kuru nevar atrisināt savstarpēju sarunu ceļā, dalībvalstis iesniedz pieteikumu Eiropas Kopienas Tiesai saskaņā ar Līguma 239. pantu.

5. Neskarot dalībvalstu tiesību īstenošanu attiecībā uz trešām personām, izmaksas, kuras radušās tāpēc, ka izvietojuma laikā bojāts Aģentūras aprīkojums, sedz Aģentūra, izņemot tos gadījumus, kad tie radušies rupjas neuzmanības vai tišas nevērības dēļ.

10.c pants

Kriminālbildība

Kopīgā operācijā vai eksperimentālajā projektā izvietotajām pieaicinātajām amatpersonām piemēro tādus pašus noteikumus kā uzņēmējas dalībvalsts ierēdņiem attiecībā uz jebkādiem noziedzīgiem nodarījumiem, kas izdarīti pret viņiem vai ko viņi izdarījuši.

(*) OV L 105, 13.4.2006., 1. lpp.”.

III NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

13. pants

Novērtēšana

Komisija novērtē šīs regulas piemērošanu vienu gadu pēc tās stāšanās spēkā un iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, ja nepieciešams, pievienojot priekšlikumus tās grozīšanai.

14. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

Strasbūrā, 2007. gada 11. jūlijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
M. LOBO ANTUNES

*PIELIKUMS***Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas paziņojums**

Eiropas Parlaments, Padome un Komisija uzsver, ka situācijā, kad pie ārējām robežām izveidojas neatliekama un ārkārtas situācija un ir vajadzīga ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienību iejaukšanās, un ja gadījumā Eiropas Aģentūras operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības ārējām robežām (FRONTEX) budžetā tam nepietiek līdzekļu, būtu jāizskata visas iespējas, lai tos atrastu. Komisija ārkārtīgi steidzami izskata iespējas pārdalīt finanšu resursus. Ja ir vajadzīgs budžeta lēmēj-institūcijas lēmums, Komisija uzsāk procedūru, kas ir saskaņā ar Finanšu regulu, bet īpaši ar tās 23. un 24. pantu, lai nodrošinātu iespēju abām budžeta lēmēj-institūcijas pusēm laicīgi pieņemt lēmumu par papildu resursu sagādi FRONTEX ātrās reaģēšanas robežapsardzes vienības izvietojumam. Budžeta lēmēj-institūcija, ņemot vērā jautājuma neatliekamību, apņemas rīkoties pēc iespējas īsākā laikā.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 864/2007

(2007. gada 11. jūlijs)

par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām ("Roma II")

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 61. panta c) punktu un 67. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru, ņemot vērā Samierināšanas komitejas 2007. gada 25. jūnijā apstiprināto kopīgo dokumentu ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Kopiena ir sev izvirzījusi mērķi uzturēt un attīstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu. Lai pakāpeniski izveidotu šādu telpu, Kopienai ir jāpieņem pasākumi, kas attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās, kurās ir pārrobežu elementi, tiktāl, cik tas ir nepieciešams iekšējā tirgus pareizai darbībai.
- (2) Saskaņā ar Līguma 65. panta b) punktu šajos pasākumos jāietver pasākumi, ar ko veicina saderību starp dalībvalstīs piemērojamajiem noteikumiem attiecībā uz tiesību normu un jurisdikcijas kolīzijām.
- (3) Eiropadomes Tamperes sanāksmē 1999. gada 15. un 16. oktobrī kā pamatu tiesu iestāžu sadarbībai civillietās apstiprināja tiesu iestāžu spriedumu un pārējo nolēmumu savstarpējas atzīšanas principu un aicināja Padomi un Komisiju pieņemt pasākumu programmu, lai īstenotu savstarpējās atzīšanas principu.
- (4) Padome 2000. gada 30. novembrī pieņēma kopēju Komisijas un Padomes pasākumu programmu, lai īstenotu nolēmumu savstarpējas atzīšanas principu civillietās un komercietās ⁽³⁾. Programmā noteikti pasākumi, kas saistīti ar tiesību normu kolīzijas noteikumu saskaņošanu, tā kā minētie noteikumi veicina spriedumu savstarpēju atzīšanu.

(5) Hāgas Programmā ⁽⁴⁾, ko Eiropadome pieņēma 2004. gada 5. novembrī, ir izteikts aicinājums aktīvi turpināt darbu pie tiesību normu kolīzijas noteikumiem attiecībā uz ārpuslīgumiskām saistībām ("Roma II").

(6) Iekšējā tirgus pareizai darbībai nolūkā veicināt tiesvedības iznākuma paredzamību, noteiktību attiecībā uz piemērojamiem tiesību aktiem un spriedumu brīvu apriti ir nepieciešams, lai dalībvalstu tiesību normu kolīzijas noteikumi norādītu uz vienas un tās pašas valsts tiesību aktiem neatkarīgi no tā, kuras valsts tiesā iesniegta prasība.

(7) Regulas materiāltiesiskajai darbības jomai un noteikumiem vajadzētu būt saderīgiem ar Padomes Regulu (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās ⁽⁵⁾ (Brisele I) un instrumentiem, kuri reglamentē tiesību aktus, kas piemērojami līgumsaistībām.

(8) Šī regula būtu jāpiemēro neatkarīgi no tās tiesas veida, kurā iesniegta prasība.

(9) Prasījumiem, kas izriet no "*acta iure imperii*", būtu jāietver arī prasījumi pret amatpersonām, kas rīkojas valsts vārdā, kā arī atbildība par valsts iestāžu darbībām, tostarp valsts ieceltu amatpersonu atbildība. Tāpēc šai regulai nebūtu jāattiecas uz minētajiem jautājumiem.

(10) Ģimenes attiecībām būtu jāietver vecāku un bērnu, laulības, svainības un sānu līnijas radniecības attiecības. Šīs regulas 1. panta 2. punktā minētās attiecības, kuru ietekme ir pielīdzināma laulības un citu ģimenes attiecību ietekmei, būtu jāinterpretē saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras tiesā ir iesniegta prasība.

(11) Ārpuslīgumisku saistību jēdziens katrā dalībvalstī ir atšķirīgs. Tādēļ šajā regulā ārpuslīgumiskas saistības būtu jāsaprot kā autonomi jēdzieni. Šajā regulā izklāstītajiem noteikumiem par tiesību normu kolīziju būtu jāattiecas arī uz ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no atbildības neatkarīgi no vainas.

(12) Piemērojamiem tiesību aktiem būtu jāreglamentē arī jautājums par spēju būt atbildīgam sakarā ar neatļautu darbību.

⁽¹⁾ OV C 241, 28.9.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2005. gada 6. jūlija Atzinums (OV C 157 E, 6.7.2006., 371. lpp.), Padomes 2006. gada 25. septembra Kopējā nostāja (OV C 289 E, 28.11.2006., 68. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2007. gada 18. janvāra Nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta). Eiropas Parlamenta 2007. gada 10. jūlija Normatīvā rezolūcija un Padomes 2007. gada 28. jūnija lēmums.

⁽³⁾ OV C 12, 15.1.2001., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 53, 3.3.2005., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 12, 16.1.2001., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1791/2006 (OV L 363, 20.12.2006., 1. lpp.).

- (13) Vienoti noteikumi, kas piemērojami neatkarīgi no tā, kādu tiesību aktu piemērošanu tie paredz, ļauj novērst konkurences izkropļojumus starp Kopienas tiesvedības dalībniekiem.
- (14) Prasība pēc juridiskās noteiktības un nepieciešamība nodrošināt taisnīgumu individuālos gadījumos ir būtiski elementi tieslietu jomā. Šī regula paredz piesaistes faktorus, kas ir visatbilstīgākie šo mērķu sasniegšanai. Tādēļ šajā regulā paredzēts vispārējais noteikums, bet arī īpaši noteikumi un, dažos gadījumos, "izņēmuma klauzula", kas ļauj atkāpties no minētajiem noteikumiem, ja visi lietas apstākļi skaidri liecina, ka neatļautā darbība ir acīm redzami ciešāk saistīta ar kādu citu valsti. Tādējādi šis noteikumu kopums rada elastīgu tiesību normu kolīzijas noteikumu sistēmu. Tāpat tas ļauj tiesai, kurā iesniegta prasība, atbilstīgi izskatīt individuālas lietas.
- (15) *Lex loci delicti commissi* princips ir galvenais risinājums attiecībā uz ārpuslīgumiskām saistībām gandrīz visās dalībvalstīs, taču principa praktiskā piemērošana gadījumā, kad lietas elementi atrodas vairākās valstīs, ir atšķirīga. Šāda situācija rada nenoteiktību attiecībā uz piemērojamiem tiesību aktiem.
- (16) Vienotiem noteikumiem būtu jāveicina tiesas nolēmumu paredzamība un jānodrošina saprātīgs līdzsvars starp tās personas interesēm, ko uzskata par atbildīgu, un tās personas interesēm, kam nodarīts kaitējums. Saistība ar valsti, kur radies tiešais kaitējums (*lex loci damni*), rada taisnīgu līdzsvaru starp tās personas interesēm, ko uzskata par atbildīgu, un tās personas interesēm, kam nodarīts kaitējums, kā arī atspoguļo mūsdienu pieeju civiltiesiskai atbildībai un to, kā attīstās atbildības neatkarīgi no vainas sistēmas.
- (17) Piemērojamie tiesību akti būtu jānosaka, pamatojoties uz to, kur radies kaitējums, neatkarīgi no tā, kurā valstī vai valstīs varētu rasties netiešas sekas. Tādējādi personiska aizskārums gadījumos vai gadījumos, kad kaitējums radies mantai, valstij, kurā radies kaitējums, vajadzētu būt valstij, kurā, attiecīgi, nodarīts personiskais aizskārums vai radies kaitējums mantai.
- (18) Šajā regulā vispārējam noteikumam vajadzētu būt "*lex loci damni*", kas paredzēts 4. panta 1. punktā. Šīs regulas 4. panta 2. punkts būtu jāuzskata par izņēmumu no šā vispārējā principa, radot īpašu saikni, ja pušu pastāvīgā mītnesvieta ir vienā un tajā pašā valstī. Minētā panta 3. punkts būtu jāsaprot kā "izņēmuma noteikums", kas ļauj atkāpties no tā 1. un 2. punkta gadījumā, ja visi lietas apstākļi skaidri liecina, ka neatļautā darbība ir acīm redzami ciešāk saistīta ar citu valsti.
- (19) Būtu jāparedz īpaši noteikumi attiecībā uz īpašām neatļautām darbībām, kad vispārējais noteikums neļauj panākt samērīgu līdzsvaru starp skartajām interesēm.
- (20) Noteikumam par tiesību normu kolīziju attiecībā uz produktatbildību būtu jāatbilst mērķim taisnīgi sadalīt riskus, kas pastāv mūsdienīgā augsto tehnoloģiju sabiedrībā, aizsargāt patērētāju veselību, sekmēt inovāciju, nodrošināt neizkropļotu konkurenci un veicināt tirdzniecību. Radot piesaistes faktoru hierarhijas sistēmu apvienojumā ar paredzamības klauzulu, ir rasts līdzsvarots risinājums attiecībā uz šiem mērķiem. Pirmais elements, kas jāņem vērā, ir tās valsts tiesību akti, kurā – laikā, kad radies kaitējums – bija tās personas pastāvīgā mītnesvieta, kurai nodarīts kaitējums, ja ražojumu tirgoja attiecīgajā valstī. Pārējos hierarhijas elementus ņem vērā, ja ražojumu netirgoja attiecīgajā valstī, neskarot 4. panta 2. punktu un iespēju, ka pastāv acīm redzami ciešāka saikne ar citu valsti.
- (21) Īpašais noteikums 6. pantā nav izņēmums no vispārējā noteikuma 4. panta 1. punktā, bet gan tā precizējums. Negodīgas konkurences gadījumos noteikumam par tiesību normu kolīziju būtu jāļauj aizsargāt konkurentus, patērētājus un plašu sabiedrību un būtu jānodrošina tirgus ekonomikas pareiza darbība. Saistība ar tās valsts tiesību aktiem, kurā pastāv iespēja ietekmēt konkurences attiecības vai patērētāju kolektīvās intereses, ļauj īstenot šos mērķus.
- (22) Ārpuslīgumiskajām saistībām, kas izriet no 6. panta 3. punktā minētajiem konkurences ierobežojumiem, būtu jāietver gan valstu, gan Kopienas konkurences tiesību pārkaupumi. Tiesību aktiem, kas piemērojami šādām ārpuslīgumiskām saistībām, vajadzētu būt tās valsts tiesību aktiem, kuras tirgus ir vai varētu tikt ietekmēts. Ja tirgus ir vai varētu tikt ietekmēts vairāk nekā vienā valstī, noteiktos apstākļos prasītājam vajadzētu būt iespējai izvēlēties savu prasību pamatot ar tās valsts tiesību aktiem, kuras tiesā ir iesniegta prasība.
- (23) Šajā regulā konkurences ierobežošanas jēdzienam būtu jāietver aizliegumi nolīgumiem starp uzņēmumiem, uzņēmumu asociāciju lēmumiem un saskaņotām darbībām, kuru mērķis vai sekas ir konkurences nepieļaušana, ierobežošana vai kropļošana dalībvalstī vai iekšējā tirgū, kā arī aizliegumi ļaunprātīgi izmantot dominējošu stāvokli dalībvalstī vai iekšējā tirgū, ja šādi nolīgumi, lēmumi, saskaņotās darbības vai ļaunprātīga izmantošana ir aizliegta ar Līguma 81. un 82. pantu vai dalībvalsts tiesību aktiem.
- (24) Jēdziens "kaitējums videi" būtu jāsaprot kā dabas resursa – piemēram, ūdens, zemes vai gaisa – nelabvēlīgas izmaiņas, kā tādas funkcijas pasliktināšanās, ko attiecīgais resurss veic kāda cita resursa vai sabiedrības labā, vai kā dzīvo organismu dažādības pasliktināšanās.

- (25) Attiecībā uz kaitējumu videi Līguma 174. pants, kurā ir paredzēts, ka vajadzētu būt augsta līmeņa aizsardzībai, pamatojoties uz piesardzības un preventīvas darbības principu, uz principu, ka kaitējums jālabo, pirmām kārtām novēršot tā cēloni, un uz principu, ka maksā piesārņotājs, pilnībā pamato to, ka izmanto principu, ar kuru lietu izlemj par labu personai, kam nodarīts kaitējums. Tas, kad persona, kas pieprasa kompensāciju, var izvēlēties piemērojamos tiesību aktus, būtu jānosaka saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras tiesā ir iesniegta prasība.
- (26) Attiecībā uz intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumiem būtu jāsauglabā vispārēji atzītais *lex loci protectionis* princips. Šajā regulā termins "intelektuālā īpašuma tiesības" būtu jāinterpretē tā, ka tas nozīmē, piemēram, autortiesības, blakustiesības, *sui generis* tiesības uz datubāzu aizsardzību un rūpnieciskā īpašuma tiesības.
- (27) Precīzs kolektīvas rīcības, piemēram, streiku vai lokautu, jēdziens dalībvalstīs ir atšķirīgs, un to reglamentē katras dalībvalsts iekšējie noteikumi. Tādēļ šajā regulā, lai aizsargātu darba ņēmēju un darba devēju tiesības un pienākumus, ir pieņemts vispārējs princips, ka būtu jāpiemēro tās valsts tiesību akti, kurā kolektīvā rīcība notikusi.
- (28) Īpašais noteikums attiecībā uz kolektīvo rīcību 9. pantā neskar nosacījumus saistībā ar šādu rīcību saskaņā ar valsts tiesību aktiem un neskar arodbiedrību vai reprezentatīvo darba ņēmēju organizāciju tiesisko statusu, kā paredzēts dalībvalstu tiesību aktos.
- (29) Būtu jāparedz īpaši noteikumi attiecībā uz gadījumiem, ja kaitējumu rada darbība, kas nav neatļauta darbība, piemēram, netaisna iedzīvošanās, *negotiorum gestio* un *culpa in contrahendo*.
- (30) Šajā regulā *culpa in contrahendo* ir autonomas jēdziens, un to nevajadzētu noteikti interpretēt valsts tiesību aktu izpratnē. Tas būtu jāattiecinā uz informācijas izpaušanas pienākuma pārkāpumiem un līgumslēgšanas sarunu izjaukšanu. Šīs regulas 12. pants attiecas tikai uz ārpuslīgumiskām saistībām, kam ir tieša saistība ar sarunām pirms līguma slēgšanas. Tas nozīmē – ja laikā, kad norisinās līgumslēgšanas sarunas, personai tiek nodarīts personisks aizskārums, piemēro šīs regulas 4. pantu vai citus attiecīgus noteikumus.
- (31) Lai respektētu pušu autonomijas principu un veicinātu juridisko noteiktību, būtu jāļauj pusēm izdarīt izvēli attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām. Lietas apstākļiem būtu pietiekami skaidri jāapliecina vai jānorāda šī izvēle. Konstatējot vienošanās esamību, tiesai ir jāņem vērā pušu nolūki. Būtu jāaizsargā vajākās puses, izvēlei piemērojot konkrētus nosacījumus.
- (32) Sabiedrības interešu apsvērumi pamato to, ka dalībvalstu tiesām ārkārtas apstākļos tiek dota iespēja piemērot izņēmumus, pamatojoties uz sabiedrisko kārtību un prevalējošām imperatīvām normām. Jo īpaši šajā regulā norādītu tiesību aktu noteikuma piemērošanu var uzskatīt par pretēju tiesas atrašanās valsts sabiedriskajai kārtībai ("*ordre public*"), ja šādas piemērošanas rezultātā – atkarībā no lietas apstākļiem un tās dalībvalsts tiesību sistēmas, kuras tiesā iesniegta prasība, – tiek piespriesta nesamērīga apjoma izņēmuma vai vindikatīvs maksājums, kas nav kompensācija par kaitējumu.
- (33) Atbilstīgi pašreizējām attiecīgo valstu normām par kompensāciju ceļu satiksmes negadījumos cietušajiem, nosakot kaitējuma atlīdzināšanas apjomu personisku aizskārumu gadījumos, ja ceļu satiksmes negadījums noticis valstī, kas nav cietušā pastāvīgās mītnesvietas valsts, tiesai, kurā iesniegta prasība, būtu jāņem vērā visi konkrētā cietušā attiecīgie faktiskie apstākļi, tostarp jo īpaši faktiskie zaudējumi un medicīniskās aprūpes izmaksas.
- (34) Lai panāktu samērīgu līdzsvaru starp pusēm, tiktāl, ciktāl tas ir vajadzīgs, jāņem vērā drošības un rīcības normas, kas ir spēkā valstī, kurā radies kaitējums, pat tad, ja ārpuslīgumiskas saistības reglamentē citas valsts tiesību akti. Termins "drošības un rīcības normas" būtu jāinterpretē kā tāds, kas attiecas uz visiem noteikumiem saistībā ar drošības un rīcības normām, tostarp, piemēram, ceļu satiksmes noteikumiem, ja noticis ceļu satiksmes negadījums.
- (35) Būtu jāizvairās no situācijas, kad noteikumi par tiesību normu kolīziju ir izklaidēti vairākos instrumentos un kad pastāv atšķirības starp šiem noteikumiem. Ar šo regulu tomēr nav liegta iespēja saistībā ar konkrētiem jautājumiem Kopienas tiesību aktos iekļaut noteikumus par tiesību normu kolīziju attiecībā uz ārpuslīgumiskām saistībām.
- Šai regulai nevajadzētu skart citu instrumentu piemērošanu, kuros paredzēti noteikumi, kas izveidoti, lai palīdzētu pareizai iekšējā tirgus darbībai tiktāl, ciktāl tos nevar piemērot saistībā ar tiesību aktiem, kas norādīti šajā regulā. Šajā regulā norādīto piemērojamo tiesību aktu noteikumu piemērošana nedrīkstētu ierobežot preču un pakalpojumu brīvu apriti, kā tā reglamentēta Kopienas instrumentos, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) ⁽¹⁾.

(1) OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.

- (36) To starptautisko saistību ievērošana, ko uzņēmušās dalībvalstis, nozīmē, ka šai regulai nevajadzētu skart starptautiskās konvencijas, kurās viena vai vairāk dalībvalstis ir puses laikā, kad pieņem šo regulu. Lai noteikumus padarītu pieejamākus, Komisijai, pamatojoties uz dalībvalstu sniegto informāciju, attiecīgo konvenciju saraksts būtu jāpublicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
- (37) Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz priekšlikumu par procedūram un nosacījumiem, saskaņā ar kuriem dalībvalstis atsevišķos un izņēmuma gadījumos drīkstēs risināt sarunas un savā vārdā noslēgt nolīgumus ar trešām valstīm attiecībā uz nozaru jautājumiem, iekļaujot noteikumus par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām.
- (38) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka šīs regulas mēroga un iedarbības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (39) Saskaņā ar 3. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Apvienotā Karaliste un Īrija piedalās šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā.
- (40) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un tā Dānijai nav saistoša un nav tai jāpiemēro,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

DARBĪBAS JOMA

1. pants

Darbības joma

1. Gadījumos, kas ir saistīti ar tiesību normu kolizijām, šo regulu piemēro ārpuslīgumiskām saistībām civillietās un komerc-lietās. To nepiemēro jo īpaši nodokļu, muitas vai administratīvām lietām vai valsts atbildībai par darbību vai bezdarbību, īstenojot valsts varu (*“acta iure imperii”*).

2. Šī regula neattiecas uz:

- ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no ģimenes attiecībām un no attiecībām, kuru ietekmi saskaņā ar tiesību aktiem, kas piemērojami šādām attiecībām, uzskata par pielīdzināmu, ietverot uzturēšanas pienākumus;
- ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no mantisko attiecību regulējuma laulībā, no mantisko attiecību regulējuma attiecībās, kuru ietekmi saskaņā ar tiesību aktiem, kas piemērojami šādām attiecībām, uzskata par pielīdzināmu laulības ietekmei, un no mantošanas regulējuma;
- ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no vekseliem, čekiem, parādzīmēm un citiem tirgojamiem instrumentiem tiklīdz, ciktāl no šādiem citiem tirgojamiem instrumentiem izrietošās saistības rada tas, ka tie ir tirgojami;
- ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no tiesību aktiem par uzņēmēj sabiedrībām un citām korporatīvām vai nekorporatīvām struktūrām, piemēram, no to izveides, reģistrējot vai kā citādi, no to tiesībspējas un rīcībspējas, no uzņēmēj sabiedrību un citu korporatīvu vai nekorporatīvu struktūru iekšējās organizācijas vai likvidācijas, no amatpersonu un dalībnieku personiskās atbildības par uzņēmēj sabiedrības vai struktūras saistībām un no revidentu personiskās atbildības pret uzņēmēj sabiedrību vai tās dalībniekiem grāmatvedības dokumentu obligātajās revīzijās;
- ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no attiecībām starp brīvprātīgi izveidota trasta dibinātājiem, pilnvarotajiem un labuma guvējiem;
- ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no kodolkaitējuma;
- ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no privātās dzīves un personas tiesību aizskārumiem, tostarp no goda aizskaršanas un neslavas celšanas.

3. Neskarot 21. un 22. pantu, šo regulu nepiemēro pierādījumiem un procesuāliem jautājumiem.

4. Šajā regulā “dalībvalsts” ir jebkura dalībvalsts, izņemot Dāniju.

2. pants

Ārpuslīgumiskās saistības

1. Šajā regulā kaitējums ietver visas sekas, kas izriet no neatļautas darbības, netaisnas iedzīvošanās, *negotiorum gestio* vai *culpa in contrahendo*.

2. Šo regulu piemēro arī ārpuslīgumiskām saistībām, kas varētu rasties.

3. Šajā regulā visas atsaucies uz:
- a) notikumu, kas rada kaitējumu, ietver notikumus, kas rada kaitējumu un kas varētu iestāties; un
 - b) kaitējumu ietver kaitējumu, kas varētu rasties.

3. pants

Vispārējs piemērojums

Visus šajā regulā minētos tiesību aktus piemēro neatkarīgi no tā, vai tie ir vai nav kādas dalībvalsts tiesību akti.

II NODAĻA

NEATĻAUTAS DARBĪBAS

4. pants

Vispārējs noteikums

1. Ja vien šajā regulā nav paredzēts kas cits, tiesību akti, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām, kuras izriet no neatļautas darbības, ir tās valsts tiesību akti, kurā radies kaitējums, neatkarīgi no tā, kurā valstī iestājies notikums, kas radījis kaitējumu, un neatkarīgi no tā, kurā valstī vai kurās valstīs radušās netiešas minētā notikuma sekas.

2. Tomēr gadījumā, ja gan personai, ko uzskata par atbildīgu, gan personai, kam nodarīts kaitējums, laikā, kad kaitējums radies, pastāvīgā mītnesvieta ir vienā un tajā pašā valstī, piemēro minētās valsts tiesību aktus.

3. Ja visi lietas apstākļi skaidri liecina, ka neatļautā darbība ir acīm redzami ciešāk saistīta ar citu valsti, kas nav 1. vai 2. punktā norādītā valsts, piemēro attiecīgās valsts tiesību aktus. Acīm redzami ciešāka saikne ar citu valsti jo īpaši varētu būt balstīta uz jau iepriekš pastāvējušām pušu attiecībām, piemēram, uz līgumu, kas ir cieši saistīts ar attiecīgo neatļauto darbību.

5. pants

Produktatbildība

1. Neskarot 4. panta 2. punktu, tiesību akti, ko piemēro ārpuslīgumiskām saistībām, kuras radušās sakarā ar kāda ražojuma radītu kaitējumu, ir:

- a) tās valsts tiesību akti, kurā personai, kam nodarīts kaitējums, ir pastāvīgā mītnesvieta laikā, kad kaitējums radies, ja ražojums tirgots attiecīgajā valstī; vai, ja tā nav,
- b) tās valsts tiesību akti, kurā ražojums iegādāts, ja ražojums tirgots attiecīgajā valstī; vai, ja tā nav,

- c) tās valsts tiesību akti, kurā radies kaitējums, ja ražojums tirgots attiecīgajā valstī.

Tomēr piemērojami ir tās valsts tiesību akti, kurā personai, ko uzskata par atbildīgu, ir pastāvīga mītnesvieta, ja viņa nav varējusi loģiski paredzēt ražojuma vai tāda paša tipa ražojuma tirgošanu valstī, kuras tiesību akti ir piemērojami saskaņā ar a), b) vai c) apakšpunktu.

2. Ja visi lietas apstākļi skaidri liecina, ka neatļautā darbība ir acīm redzami ciešāk saistīta ar citu valsti, kas nav 1. punktā norādītā valsts, piemēro minētās citas valsts tiesību aktus. Acīm redzami ciešāka saikne ar citu valsti jo īpaši varētu būt balstīta uz jau iepriekš pastāvējušām pušu attiecībām, piemēram, uz līgumu, kas ir cieši saistīts ar attiecīgo neatļauto darbību.

6. pants

Negodīga konkurence un darbības, kas ierobežo brīvu konkurenci

1. Tiesību akti, ko piemēro negodīgas konkurences darbību radītām ārpuslīgumiskām saistībām, ir tās valsts tiesību akti, kurā ir vai varētu tikt ietekmētas konkurences attiecības vai patērētāju kolektīvās intereses.

2. Ja negodīgas konkurences darbības ietekmē vienīgi konkrēta konkurenta intereses, piemēro 4. pantu.

3. a) Tiesību akti, ko piemēro konkurences ierobežošanas radītām ārpuslīgumiskām saistībām, ir tās valsts tiesību akti, kuras tirgus ir vai varētu tikt ietekmētas.

b) Ja tirgus ir vai varētu tikt ietekmēts vairāk nekā vienā valstī, kaitējuma atļūdzināšanu prasošā persona, kas vērsas ar prasību atbildētāja domicila valsts tiesā, tā vietā var izvēlēties savu prasījumu pamatot ar tās valsts tiesību aktiem, kuras tiesā iesniegta prasība, ja minētās dalībvalsts tirgus ir viens no tirgiem, ko tieši un būtiski ietekmējis konkurences ierobežojums, no kura izriet ārpuslīgumiskā saistība, kas ir prasījuma pamatā; ja saskaņā ar piemērojamiem noteikumiem par jurisdikciju prasītājs šajā tiesā vērsas pret vairāk nekā vienu prasītāju, viņš var izvēlēties savu prasījumu pamatot ar šīs tiesas atrašanās valsts tiesību aktiem vienīgi tad, ja konkurences ierobežojums, kas ir pamatā prasījumam pret katru no šiem atbildētājiem, tieši un būtiski ietekmē arī minētās tiesas atrašanās dalībvalsts tirgu.

4. No tiesību aktiem, kas piemērojami saskaņā ar šo pantu, nevar atkāpties, savstarpēji vienojoties, kā noteikts 14. pantā.

7. pants

Kaitējums videi

Tiesību akti, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām, kuras izriet no kaitējuma videi vai no kaitējuma, kas personām vai mantai nodarīts šāda kaitējuma rezultātā, ir tiesību akti, ko nosaka saskaņā ar 4. panta 1. punktu, ja vien persona, kas prasa kompensāciju par kaitējumu, neizvēlas prasījumu balstīt uz tās valsts tiesību aktiem, kurā ir iestājies notikums, kas radījis kaitējumu.

8. pants

Intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumi

1. Tiesību akti, ko piemēro tādām ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumiem, ir tās valsts tiesību akti, kurā tiek prasīta aizsardzība.

2. Tiesību akti, ko piemēro vienoto Kopienas intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu radītām ārpuslīgumiskām saistībām, ir tās valsts tiesību akti, kurā izdarīts pārkāpums – attiecībā uz visiem jautājumiem, ko nereglamentē attiecīgajos Kopienas instrumentos.

3. No tiesību aktiem, kas piemērojami saskaņā ar šo pantu, nevar atkāpties, savstarpēji vienojoties, kā noteikts 14. pantā.

9. pants

Kolektīvā rīcība

Neskarot 4. panta 2. punktu, tiesību akti, ko piemēro ārpuslīgumiskām saistībām attiecībā uz personas, kas ir darba ņēmēja vai darba devēja statusā, vai arī viņu profesionālās intereses pārstāvošu organizāciju atbildību par paredzamas vai notikušas kolektīvās rīcības radītiem zaudējumiem, ir tās valsts tiesību akti, kurā kolektīvā rīcība tiks veikta vai kurā tā ir notikusi.

III NODAĻA

NETAISNA IEDZĪVOŠANĀS, NEGOTIORUM GESTIO UN CULPA IN CONTRAHENDO

10. pants

Netaisna iedzīvošanās

1. Ja ārpuslīgumiskas saistības, kas izriet no netaisnas iedzīvošanās, tostarp nepamatoti saņemtu summu atmaksāšana, attiecas uz pastāvošām pušu attiecībām, piemēram, attiecībām, kas izriet no līguma vai neatļautas darbības, kuras ir cieši saistītas ar minēto netaisno iedzīvošanos, tad tās reglamentē tiesību akti, kas reglamentē minētās attiecības.

2. Ja piemērojamos tiesību aktus nevar noteikt, pamatojoties uz 1. punktu, un ja laikā, kad iestājies notikums, kas radījis netaisnu iedzīvošanos, pušu pastāvīgā mītnesvieta ir vienā un tajā pašā valstī, piemēro minētās valsts tiesību aktus.

3. Ja piemērojamos tiesību aktus nevar noteikt, pamatojoties uz 1. vai 2. punktu, piemērojami tiesību akti ir tās valsts tiesību akti, kurā notikusi netaisna iedzīvošanās.

4. Ja visi lietas apstākļi skaidri liecina, ka ārpuslīgumiskas saistības, ko rada netaisna iedzīvošanās, ir acīm redzami ciešāk saistītas ar citu valsti, kas nav 1., 2. un 3. punktā norādītā valsts, piemēro šīs citas valsts tiesību aktus.

11. pants

Negotiorum gestio

1. Ja ārpuslīgumiskas saistības, kas izriet no darbībām, kuras bez pienācīga pilnvarojuma ir veiktas saistībā ar citas personas lietām, attiecas uz pastāvošām pušu attiecībām, piemēram, attiecībām, kas izriet no līguma vai neatļautas darbības, kuras ir cieši saistītas ar minētajām ārpuslīgumiskajām saistībām, tad tās reglamentē tiesību akti, kas reglamentē minētās attiecības.

2. Ja piemērojamos tiesību aktus nevar noteikt, pamatojoties uz 1. punktu, un ja laikā, kad iestājies notikums, kas radījis kaitējumu, pušu pastāvīgā mītnesvieta ir vienā un tajā pašā valstī, piemēro minētās valsts tiesību aktus.

3. Ja piemērojamos tiesību aktus nevar noteikt, pamatojoties uz 1. vai 2. punktu, piemērojami tiesību akti ir tās valsts tiesību akti, kurā notikusi attiecīgā darbība.

4. Ja visi lietas apstākļi skaidri liecina, ka ārpuslīgumiskas saistības, kas izriet no darbībām, kuras bez pienācīga pilnvarojuma ir veiktas saistībā ar citas personas lietām, ir acīm redzami ciešāk saistītas ar citu valsti, kas nav 1., 2. un 3. punktā norādītā valsts, piemēro šīs citas valsts tiesību aktus.

12. pants

Culpa in contrahendo

1. Tiesību akti, ko piemēro ārpuslīgumiskām saistībām, kuras izriet no sarunām pirms līguma slēgšanas, neatkarīgi no tā, vai līgumu patiešām noslēdz, ir tiesību akti, kas piemērojami attiecīgajam līgumam vai kas būtu bijuši piemērojami attiecīgajam līgumam, ja tas būtu noslēgts.

2. Ja piemērojamos tiesību aktus nevar noteikt, pamatojoties uz 1. punktu, piemēro:

a) tās valsts tiesību aktus, kurā radies kaitējums, neatkarīgi no tā, kurā valstī iestājies notikums, kas rada kaitējumu, un neatkarīgi no tā, kurā valstī vai kurās valstīs radušās netiešās minētā notikuma sekas; vai

b) attiecīgās valsts tiesību aktus, ja laikā, kad iestājies notikums, kas radījis kaitējumu, pušu pastāvīgā mītnesvieta ir vienā un tajā pašā valstī; vai

c) attiecīgās citas valsts tiesību aktus, ja visi lietas apstākļi skaidri liecina, ka ārpuslīgumiskas saistības, kas izriet no sarunām pirms kāda līguma slēgšanas, ir acīm redzami ciešāk saistītas ar citu valsti, kas nav a) un b) apakšpunktā norādītā valsts.

13. pants

8. panta piemērošana

Šis nodaļas nolūkā 8. pantu piemēro ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumiem.

IV NODAĻA

IZVĒLES BRĪVĪBA

14. pants

Izvēles brīvība

1. Puses var vienoties attiecināt uz ārpuslīgumiskām saistībām tiesību aktus pēc savas izvēles:

- a) savstarpēji vienojoties pēc notikuma, kas radījis kaitējumu;

vai

- b) ja visas puses veic komercdarbību – arī ar vienošanos, kas brīvi apspriesta pirms notikuma, kas radījis kaitējumu.

Lietas apstākļi pietiekami skaidri apliecina vai norāda izvēli, un tā neskar trešo personu tiesības.

2. Ja laikā, kad iestājies notikums, kas radījis kaitējumu, visi būtiskie situācijas elementi atrodas citā valstī, kas nav valsts, kuras tiesību akti ir izvēlēti, pušu izvēle neskar to minētās citas valsts tiesību normu piemērošanu, no kurām nevar atkāpties, savstarpēji vienojoties.

3. Ja laikā, kad iestājies notikums, kas radījis kaitējumu, visi būtiskie situācijas elementi atrodas vienā vai vairākās dalībvalstīs, pušu izvēlētie piemērojamie tiesību akti, kas nav kādas dalībvalsts tiesību akti, neskar iespēju vajadzības gadījumā piemērot Kopienas tiesību aktus, kurus īsteno tiesas atrašanās dalībvalsts un no kuriem nevar atkāpties, savstarpēji vienojoties.

V NODAĻA

KOPĒJI NOTEIKUMI

15. pants

Piemērojamo tiesību aktu joma

Ārpuslīgumiskām saistībām piemērojamajos tiesību aktos saskaņā ar šo regulu konkrēti reglamentē:

- a) atbildības pamatu un apjomu, ietverot arī to personu noteikšanu, no kurām var prasīt atbildību par to veiktajām darbībām;
- b) pamatojumu atbrīvošanai no atbildības, atbildības ierobežošanai un atbildības sadalei;

- c) kaitējuma esamību, būtību un novērtējumu vai pieprasāmo tiesisko aizsardzību;

- d) saskaņā ar pilnvarām, ko tiesai piešķir tās procesuālās tiesību normas, – pasākumus, ko tiesa var veikt, lai novērstu vai izbeigtu aizskārumu vai kaitējumu vai lai nodrošinātu kompensāciju;

- e) jautājumu, vai tiesības prasīt kompensāciju par kaitējumu vai tiesisko aizsardzību var nodot citai personai, tostarp mantošanas ceļā;

- f) personas, kas ir tiesīgas saņemt kompensāciju par personisku kaitējumu;

- g) atbildību par citu personu darbību;

- h) to, kā saistības var izbeigt, un noilguma un ierobežojuma noteikumus, tostarp noteikumus par noilguma vai ierobežojuma termiņa sākumu, pārtraukšanu vai apturēšanu.

16. pants

Prevalējošas imperatīvas normas

Nekas šajā regulā neierobežo tiesas atrašanās valsts tiesību normu piemērošanu gadījumā, kad tās ir obligātas, neatkarīgi no tā, kurus tiesību aktus citos gadījumos piemēro ārpuslīgumiskām saistībām.

17. pants

Drošības un uzvedības noteikumi

Vērtējot tādas personas darbību, ko uzskata par atbildīgu, faktiski un ciktāl tas iespējams ņem vērā drošības un uzvedības noteikumus, kas bijuši spēkā tajā vietā un laikā, kad iestājies notikums, kurš radījis atbildību.

18. pants

Tieša prasība pret atbildīgās personas apdrošinātāju

Persona, kam nodarīts kaitējums, var celt prasību tieši pret tās personas apdrošinātāju, kura atbildīga par kompensācijas nodrošināšanu, ja tā paredzēts tiesību aktos, ko piemēro ārpuslīgumiskajai saistībai vai apdrošināšanas līgumam.

19. pants

Subrogācija

Ja personai ("kreditoram") ir ārpuslīgumisks prasījums pret citu personu ("parādnieku") un trešai personai ir pienākums apmierināt kreditora prasījumu vai arī šī trešā persona, izpildot attiecīgo pienākumu, faktiski ir apmierinājusi kreditora prasījumu, tiesību akti, ar ko reglamentē trešās personas pienākumu apmierināt kreditora prasījumu, ir tie, ar kuriem nosaka, vai un ciktāl attiecīgā trešā persona ir tiesīga izmantot pret parādnieku tās tiesības, kas kreditoram bija attiecībā pret parādnieku saskaņā tiesību aktiem, kuri reglamentē viņu attiecības.

20. pants

Vairāku personu atbildība

Ja kreditoram ir prasījums pret vairākiem debitoriem, kas ir atbildīgi saistībā ar vienu un to pašu prasījumu, un ja viens debitors jau prasījumu pilnīgi vai daļēji ir apmierinājis, jautājumu par šā debitora tiesībām prasīt kompensāciju no citiem debitoriem reglamentē tiesību akti, ko piemēro attiecīgā debitora ārpuslīgumiskajām saistībām ar kreditoru.

21. pants

Formālā spēkā esamība

Vienpusējas darbības, kas ir vērstas uz juridisku seku radīšanu un attiecas uz ārpuslīgumiskām saistībām, formāli ir spēkā, ja tās atbilst formālajām prasībām tiesību aktos, kuri reglamentē attiecīgās ārpuslīgumiskās saistības, vai tās valsts tiesību aktos, kurā veiktas minētās darbības.

22. pants

Pierādīšanas pienākums

1. Tiesību aktus, ko saskaņā ar šo regulu piemēro ārpuslīgumiskām saistībām, piemēro tiktāl, ciktāl tie ārpuslīgumisku saistību jautājumos ietver normas, kas rada tiesību prezumpcijas vai nosaka pierādīšanas pienākumu.

2. Darbības, kam paredzētas juridiskas sekas, var pierādīt ar visiem pierādījumiem, kuri ir atzīti tiesas atrašanās valsts tiesību aktos vai jebkuros 21. pantā minētajos tiesību aktos, saskaņā ar kuriem attiecīgā darbība formāli ir spēkā, ar noteikumu, ka tādu pierādīšanas paņēmieni var izmantot attiecīgajā valstī.

VI NODAĻA

CITI NOTEIKUMI

23. pants

Pastāvīgā mītnesvieta

1. Šajā regulā uzņēmēj sabiedrību un citu korporatīvu vai nekorporatīvu struktūru pastāvīgā mītnesvieta ir vieta, kur atrodas to galvenais birojs.

Ja notikums, kas rada kaitējumu, iestājas vai kaitējums rodas filiāles, aģentūras vai citas struktūras darbības gaitā, tad pastāvīgā mītnesvieta ir filiāles, aģentūras vai citas struktūras atrašanās vieta.

2. Šajā regulā pastāvīgā mītnesvieta tādai fiziskai personai, kas nodarbojas ar uzņēmējdarbību, ir tās galvenā uzņēmējdarbības vieta.

24. pants

Atgriezeniskās norādes nepiemērojamība

Šajā regulā paredzētā jebkuras valsts tiesību aktu piemērošana nozīmē to attiecīgajā valstī spēkā esošo tiesību aktu piemērošanu, kuri nav starptautisko privāttiesību akti.

25. pants

Valstis ar vairākām tiesību sistēmām

1. Ja kādā valstī ir vairākas teritoriālās vienības un attiecībā uz ārpuslīgumiskām saistībām katrai no tām ir savas tiesību normas, katru teritoriālo vienību uzskata par valsti, lai noteiktu, kādi tiesību akti ir piemērojami saskaņā ar šo regulu.

2. Dalībvalstij, kuras dažādām teritoriālām vienībām ir savas tiesību normas attiecībā uz ārpuslīgumiskām saistībām, nav jāpieņem šī regula tiesību normu kolīzijām, kas pastāv tikai starp šādām vienībām.

26. pants

Tiesas atrašanās valsts sabiedriskā kārtība

Jebkuras valsts tiesību aktu piemērošanu, kas noteikta ar šo regulu, var atteikties vienīgi tad, ja šāda piemērošana ir acīm redzami nesaderīga ar tiesas atrašanās valsts sabiedrisko kārtību ("ordre public").

27. pants

Attiecības ar citiem Kopienas tiesību aktiem

Šī regula neskar tādu Kopienas tiesību aktu piemērošanu, kuros saistībā ar konkrētiem jautājumiem ir paredzēti noteikumi par tiesību normu kolīziju attiecībā uz ārpuslīgumiskām saistībām.

28. pants

Attiecības ar spēkā esošām starptautiskām konvencijām

1. Šī regula neskar tādu starptautisku konvenciju piemērošanu, kuru puses šīs regulas pieņemšanas laikā ir viena vai vairākas dalībvalstis un kurās ir paredzēti noteikumi par tiesību normu kolīziju attiecībā uz ārpuslīgumiskām saistībām.

2. Tomēr dalībvalstu attiecībās šai regulai ir prioritāte salīdzinājumā ar tikai divu vai vairāku dalībvalstu noslēgtām konvencijām, ciktāl tās skar jautājumus, kas reglamentēti ar šo regulu.

VII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

29. pants

Konvenciju saraksts

1. Līdz 2008. gada 11. jūlijam dalībvalstis paziņo Komisijai 28. panta 1. punktā minētās konvencijas. Pēc minētās dienas dalībvalstis paziņo Komisijai par katras tādas konvencijas denonsēšanu.

2. Komisija sešos mēnešos pēc saņemšanas publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī:

- i) šā panta 1. punktā minēto konvenciju sarakstu;
- ii) ziņas par šā panta 1. punktā minēto denonsēšanu.

30. pants

Pārskatīšanas klauzula

1. Ne vēlāk kā 2011. gada 20. augustā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par šīs regulas piemērošanu. Vajadzības gadījumā ziņojumam pievieno priekšlikumus par šīs regulas pielāgošanu. Ziņojumā ir:

- i) izpēte par to, kādas sekas ir veidam, kā dažādās jurisdikcijās attiecas pret ārvalstu tiesību aktiem, un par to, ciktāl dalībvalstu tiesas praksē piemēro ārvalstu tiesību aktus atbilstīgi šai regulai;

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

Strasbūrā, 2007. gada 11. jūlijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
H.-G. PÖTTERING

- ii) izpēte par šīs regulas 28. panta iespaidu attiecībā uz 1971. gada 4. maija Hāgas Konvenciju par ceļu satiksmes negadījumiem piemērojamiem tiesību aktiem.

2. Ne vēlāk kā 2008. gada 31. decembrī Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai izpēti par stāvokli saistībā ar tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no privātās dzīves un personas tiesību aizskārumiem, ņemot vērā noteikumus par preses brīvību un plašsaziņas līdzekļu izteiksmes brīvību, un par tiesību normu kolīziju jautājumiem saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽¹⁾.

31. pants

Piemērošana laikā

Šo regulu piemēro notikumiem, kas rada kaitējumu un kas iestājas pēc tās stāšanās spēkā.

32. pants

Piemērošanas diena

Šo regulu piemēro no 2009. gada 11. janvāra, izņemot 29. pantu, ko piemēro no 2008. gada 11. jūlija.

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
M. LOBO ANTUNES

⁽¹⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

Komisijas deklarācija par pārskatīšanas klauzulu (30. pants)

Komisija pēc Eiropas Parlamenta un Padomes uzaicinājuma saskaņā ar Regulas "Roma II" 30. pantu un ne vēlāk kā 2008. gada decembrī tiem iesniedz pētījumu par stāvokli saistībā ar tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīguma saistībām, kuras izriet no privātās dzīves un personas tiesību aizskārumiem. Tā ņems vērā visus minētā stāvokļa aspektus un vajadzības gadījumā veiks attiecīgus pasākumus.

Komisijas deklarācija par ceļu satiksmes negadījumiem

Apzinoties dalībvalstu atšķirīgo praksi attiecībā uz kompensāciju apjomu, ko piešķir ceļu satiksmes negadījumos cietušajiem, Komisija ir gatava izskatīt īpašas problēmas, ar ko saskaras ES iedzīvotāji, kas cietuši ceļu satiksmes negadījumos dalībvalstīs, kas nav viņu pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalsts. Šajā sakarā Komisija līdz 2008. gada beigām iesniegs Eiropas Parlamentam un Padomei pētījumu par visām iespējām, jo īpaši attiecībā uz apdrošināšanu, lai uzlabotu pārrobežu upuru stāvokli; šis pētījums sagatavos ceļu Zaļās grāmatas pieņemšanai.

Komisijas deklarācija par ārvalstu tiesību aktiem

Apzinoties dalībvalstu atšķirīgo praksi attiecībā uz ārvalstu tiesību aktu piemērošanu, Komisija – ne vēlāk kā četrus gadus pēc Regulas "Roma II" stāšanās spēkā un katrā ziņā, līdzko tas būs pieejams – publicēs horizontālu pētījumu par ārvalstu tiesību aktiem civillietās un komerclietās, ko piemēro dalībvalstu tiesu iestādes, ņemot vērā Hāgas programmas mērķus. Tāpat tā ir gatava vajadzības gadījumā veikt attiecīgus pasākumus.
